

การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op
ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวธนาอนุช ศรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

130669

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... 265519
เลขทะเบียน..... 2
เลขเรียกหนังสือ..... 372.6521 ๔152ก 2564

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวธนาช ศรีรังษ์ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน)

กรรมการ ว่าที่ร้อยโท
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน 17 ธ.ค. 2564 ปี.....

ชื่อเรื่อง : การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาวธนาช ศิริรังษ์

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op 3) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ศึกษา (Target) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสง จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25)

คำสำคัญ: กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้; คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Cooperative Learning with Co-op Co-op techniques to Enhance Learning Achievement on English Vocabulary for Pratomsuksa 5 Students

Author : Miss Thananut Srirang

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Surakarn Junghan
Assistant Professor Dr.Tipaporn Sujaree

Year : 2021

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop the Cooperative Learning with Co-op Co-op techniques to Enhance Learning Achievement on English Vocabulary for Pratomsuksa 5 Students to be effective according to the criteria 75/75. 2) to compare learning achievements for Pratomsuksa 5 Students to learning with Co-op Co-op techniques to Enhance Learning Achievement on English Vocabulary 3) to student's satisfaction to Learning with Co-op Co-op techniques to Enhance Learning Achievement on English Vocabulary. The target of 21 participants were Pratomsuksa 5 students in the second semester of the 2020 academic year at Loahingamwittayasung School, Research instruments are featured with 1) Learning plans using the Learning with Co-op Co-op techniques 2) The achieve test and 3) Satisfaction questionnaire. The research statistical tools were used percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Sample). The research results were as follows; 1) the efficiency of learning with Co-op Co-op techniques of Pratomsuksa 5 students was 81.03/81.59, which is follow the target set 75/75. 2) The learning achievement on English Vocabulary of students after learning through learning with Co-op Co-op techniques of Pratomsuksa 5 student was significantly higher at .05 level. And 3) The student's satisfaction questionnaire towards the cooperative learning with Co-op Co-op techniques to enhance learning achievement on English vocabulary for Pratomsuksa 5 Students was overall highest ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25).

Keywords: learning with Co-op Co-op techniques, learning achievement, English Vocabulary

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตั้งแต่เริ่มต้น ตลอดจนให้คำแนะนำในการเขียนรูปแบบและขั้นตอนของการวิจัยด้วยความเมตตา ให้ความช่วยเหลือด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล อาจารย์ธัญญา ว่องปรีชญา และอาจารย์อภิญญา ชินโสเม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ให้มีความเหมาะสม ถูกต้อง และสมบูรณ์ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเหล่าโฮงงามวิทยาสูง ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำในการทดลองการวิจัย ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้อย่างครอบคลุมและสมบูรณ์ถูกต้องทำให้กระบวนการดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนยาง โรงเรียนบ้านหนองเม็ก โรงเรียนบ้านสวนผึ้ง และโรงเรียนบ้านกลาง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และผู้วิจัยได้ปรับปรุงการวิจัยจนได้เครื่องมือที่เหมาะสมและสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการวิจัย

ขอบคุณท่านผู้บริหารโรงเรียน และคุณครูโรงเรียนเหล่าโฮงงามวิทยาสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เอื้ออำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยดีและผู้วิจัยขอขอบคุณที่มีส่วนช่วยเหลือให้การวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

ขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ตลอดจนครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นแรงบันดาลใจและส่งเสริมให้การศึกษาจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่มุ่งหวัง ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบบูชาแด่ บูพการี ตลอดจนบูรพาจารย์ที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการให้การศึกษาให้แก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ทุกประการ

ธนาบุช ศรีรังษ์

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษา และการเขียนภาษาอังกฤษ	9
2.2 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	14
2.3 กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op Co - op)	40
2.4 แผนการจัดการเรียนรู้	52
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	63
2.6 การหาประสิทธิภาพ	65
2.7 ความพึงพอใจ	67
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย	84

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	85
3.1 กลุ่มที่ศึกษา	85
3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	85
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
3.4 วิธีดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล	95
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	96
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	97
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	97
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	102
4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	102
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	108
5.1 สรุป	108
5.2 อภิปรายผล	109
5.3 ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	127
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	128
ภาคผนวก ข แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	153
ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	162
ภาคผนวก ง คະແນນการจัดการเรียนรู้	169
ภาคผนวก จ หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง	172
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	182
ประวัติผู้วิจัย	183

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 11 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 22
2.2	มาตรฐาน ต 12 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 24
2.3	มาตรฐาน ต 13 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน 26
2.4	มาตรฐาน ต 21 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ 26
2.5	มาตรฐาน ต 22 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม .. 27
2.6	มาตรฐาน ต 31 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 28
2.7	มาตรฐาน ต 41 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม 28
2.8	มาตรฐาน ต 42 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก 29
2.9	การจัดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 29
2.10	เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน 38
2.11	เกณฑ์ประเมินการอ่านและเกณฑ์การให้คะแนน 39
2.12	ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม 45
3.1	วิเคราะห์กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 87
3.2	วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op 91

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบประจำเรื่อง หลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	103
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	104
4.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op	105
4.4 แสดงผลการตรวจสอบสมมุติฐานระหว่างการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op	106
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	106
ค.1 ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน	163
ค. 2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของเรื่องที่เรียนรู้ IOC (Index of Item Objective Congruence) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน-หลังเรียน)	166
ค. 3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนกับหลังจัดกิจกรรมเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	168
ง. 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนและผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน	170

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน	69
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	84
3.1 แผนการทดลองการวิจัย	95

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op
ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวธนาช ศรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op
ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวธนาช ตรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 ถึง 2564*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กชนันท์ ช่มอาวุธ. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐมที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2542). *แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2546). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2552). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). *ทฤษฎีการบริหารองค์กร*. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กลิ่นพยอม สุระคาย. (2544). *การพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง “การเล่นของเด็กโคกโพธิ์”. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา คุณานุรักษ์. (2539). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: วรวิกรมการพิมพ์.
- กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา. (2543). วิธีการสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กิติมา อินทร์พรอย. (2543). การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษจากเพลงสำหรับวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- เกศนีย์ มากช่วย. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เกศรา อินทนนท์. (2556). ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จารุณี ฤทธิ์รักษา. (2551). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- จิตติภา ศรมันตะ. (2551). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเน้นทักษะฟัง-พูด โดยใช้สื่อโฆษณา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จินดา ผาบุตร. (2549). ผลการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่ม Co-op Co-op ที่ใช้แผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิรนนท์ กุญชรโมรินทร์. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิรภา มะละกา. (2559). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม กับเทคนิคแบบ CO OP CO OP. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- จุฑารัตน์ เจริญสินธุ์. (2542). การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง “เที่ยวเมืองนคร”. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). นราธิวาส: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2557). การทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- เฉลิม เพิ่มนาม. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชา 213211 สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ ดุจศรีแก้ว. (2543). คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม: โรงพิมพ์สวัสดี.
- ชูจิตร เนื่องโนราช. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เขาวณี คำเลิศลักษณ์. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (TAI) กับการสอนปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไชยวัฒน์ ชาญปริชารัตน์. (2542). การพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ณัฐชยา เอื้อม่อน. (2544). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดประชาชนของนักศึกษา นอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพิบูลย์รักษ์จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐวัฒน์ ทองเกลียว. (2545). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ เรื่องเที่ยวงานแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ทองคำ พานจันทร์. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะที่สอนโดยใช้เพลงกับการสอนปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ทิพย์วรรณ ธงศักดิ์. (2543). *การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- ธนธรรณ นิยมชื่น. (2550). *ผลการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนการกระตุ้นประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนพร ดวงพรกษกร. (2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภาพัช คณาวิง. (2551). *เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- นิตยา ปานทิพย์. (2554). *คู่มือการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- นิภา เมธาวิชัย. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการทางภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นุจรี เทียนลม. (2552). *การสร้างและประเมินหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเรียนรู้สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์เรื่อง การเคลื่อนที่แนวตรง รายวิชาฟิสิกส์พื้นฐาน ว31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญจิราภรณ์ จินโน. (2558). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประชุม พลเมืองดี. (2523). *หลักการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพภาคปฏิบัติ*. กำแพงเพชร: วิทยาลัยครูกำแพงเพชร.
- ประไพ ปลายเนตร. (2543). *การสอนเขียนเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- ประภัสสรจิต ศัตราวหา. (2550). "หลักการเขียนแผนการสอน," *สารพัฒนาหลักสูตร*. 15(44) : 34-35; มกราคม-มีนาคม.

- ประภัสสร พึ่งอินทร์. (2552). การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาชาดวิทยาอำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์.
- ปิยฉัตร ศรีนาค. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซท.
- ผกาภรณ์ ผดุงกิจ. (2552). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ ตรัมย์มงคล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2552). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: วรุฒิการพิมพ์.
- เผชญิ กิจระการ. (ม.ป.ป). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E1/E2,” การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7: 44 – 51: กรกฎาคม.
- เผชญิ กิจระการ. (2545). ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติในการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. 12- 76 : กรกฎาคม.
- พนอ เลีตรอด. (2559). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรรณิ ชูทัย. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: วรุฒิการพิมพ์.
- พรรณศรี ปทุมสิริ. (2541). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ ไชสิต. (2550). ผลการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด โดยหนังสือคำกลอนสอนอ่านจากประถม ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิน คงพล. (2549). ความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ การประถมศึกษาจังหวัดใน 14 จังหวัดภาคใต้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- ไพโรพรรณ มัชปาโต. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เครื่องหมายวรรค ตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ที่ใช้แผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หน่วยที่ 1-7*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มัลลิกา มานันท์. (2559). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รัตนา ดีศาลา. (2544). *การสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพกลุ่มสร้างเสริมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่งทิพา จักรกร. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสูง. (2563). *รายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2562*. กอพลินธุ์: โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสูง.
- ลัดดาวัลย์ บุญสม. (2544). *รายงานการพัฒนาชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). *คู่มือครูภาษาอังกฤษฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจรายวิชา อ 431-อ 432*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณ แก้วแพรง. (2536). *การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: โอเดียมสโตร์.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). *การเขียนและจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ตะเกียง.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2541). *ทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2543). *สัมมนาหลักสูตรการสอนภาษาไทย*. มหาสารคาม: ประสานการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 การพัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศลใจ วิบูลกิจ. (2534). *ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานการศึกษากับการอำเภอกับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอกเขตการศึกษา 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

- .ศิริวรรณ เพียรการ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค *Learning Together (LT)* เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยใช้โครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนธิ ตั้งทวี. (2538). การพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2541). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมยศ นาวิการ. (2540). การบริหารพัฒนาองค์กรและแรงจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- สมยศ นาวิการ. (2550). การบริหารพัฒนาองค์กรและแรงจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- สหรัฐ ลักษณะสุด. (2563). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สายทอง แต่งทิพย์. (2544). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธรรม จันท์หอม. (2556). การพัฒนาชุดบทเรียนโปรแกรมประกอบภาพการ์ตูนเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร ศรศิลป์. (2557). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช.
- สุัญชลี แสงสุนานนท์. (2553). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง การใช้ชุดการสอนและการสอนปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสงี่ยม โตรรัตน์. (2524). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. (2539). *การศึกษาวิธีสอนแบบ MIA และระดับความสามารถที่มีต่อความ เข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรพรรณ ภาคธรรม. (2556). *ผลการใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะที่มีต่อทักษะทาง คณิตศาสตร์ เรื่องแบบรูปความสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรรษา สุขกระโทก. (2553). *การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด นครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรรษา สุขกระโทก. (2543). *ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- อานนท์ กระบอกโท. (2543). *ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาทหารที่มีต่อการฝึกวิชาทหารในหน่วย ฝึกนักศึกษาวิชาทหาร จังหวัดทหารบกสกลนคร ปีการศึกษา 2542*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อารี พันธุ์มณี. (ม.ป.ป). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเฟรส.
- อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2540). *ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- อุไค พลแก้ว. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาจากเพลงในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อุบล แคล้วกลาง. (2540). *การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- อุพิษ เหมือนทอง. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง The
Glass Ball. จากแบบเรียน English is Fun Book IV ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนยางคำวิทยา อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- Abdulghani, Badria. (2004). "An Inquiry into the Effects of Cooperative Learning on
Critical Thinking and Achievement in the Arabic Language by Female High
School Students in the United Arab Emirates," *Dissertation Abstracts
International*. 64(12) : 4331-A ; June.
- Arelin, Marahall and Garry Roth. (1978). "Pupils Use of Time While Reading
Comics and Book," *American Education Research Journal*. 15(2): 201 – 217
; April.
- Bangs, Christopher. (1988). "The Use of Cartoons In The Learner of a
Second Language," *Journal of The Australian Modern Language
Teacher Association*. 23 : 10 – 14 ; December.
- Best, John W. (1969). *Research in Education*. 2nd ed. Jersey: Prentice Hall.
- Butt. (1974). "Effect of an Instructional Package on Preserve Science Teachers'
Understanding of the Nature of Science and Acquisition of Science-
Related Attitudes." *Journal Articles*. 72(1): 73-82 ; January, 1974.
- Garcia, W. (1998). *Research in Education*. 2nd ed. Jersey : Prentice Hall.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Graw-Hill Book
Company Inc.,.
- Harris. (1974). "The Moral Reasoning of thigh School Seniors from Diverse
Educational Settings," *Dissertation Abstracts International*. 63(2):
209-B.
- Hernandez. (2000). "Reading and Writing Is There Connection," *Education
Resources Information Center*. 44 (10): 207 – 262; June.

- Jonhson, Bonnie L. (1970). "Reading and Writing Is There Connection," *Education Resources Information Center*. 44 (10): 207 – 262; June.
- Lado. (1957). "Reading and Writing Is There Connection," *Education Resources Information Center*. 44 (10): 207 – 262; June.
- Lado. (1977). *Using Audio – Visual Materials in Education*. New York: American Book Company.
- Lawrey. (1978). "Reading Interest In First Grade," *Elementary English*. 1: 707 – 711.
- Mcdonald, Ellen Jean Baird. (1999). "The development Evaluation of Multimedia Self Instruction Learning Activity Package Use Remedial English and Urban Community College," *Dissertation Abstracts International*. 33(2): 1590 – A October.
- Meek, Elija Bruce. (2001). "Learning Package Versus Conventional Method of Instruction," *Dissertation Abstracts International*. 33(2): 1590 – A February.
- Raimes. (1983). 'The Use of Cooperative Learning with Gifted Students : A Qualitative Study,' *Dissertation Abstracts International*. 54(3): 800-A; September.
- Rebecca, Meshach B. (1997). "Cooperative, Competitive, and Individualistic Science Laboratory Interaction Patterns Effects on Students' Achievement and Acquisition of Practical Skills," *Journal Articles*. 21(9): 875-884; December.
- Richards, & Rogers. (1991). "Pupils Use of Time While Reading Comics and Book," *American Education Research Journal*. 15 (2): 201 – 217; April.
- River, E. William and Thalman, A. William. (1972). "An Investigation into the Reading Interests of Children," *Journal of Education Research*. 3: 467 – 470.
- Sacks, Arlene. (1993). "The Effect of Rhythm, Music, Song, and Chant in the Korean English Suzanne L. Medina. "The Effect of Music on Second Language Vocabulary Acquisition," *National Network for Early Language Learning*. 6(3): unpagged; Spring.

- Sadler, Kim Cleary. (2003). "The Effectiveness of Cooperative Learning as an Instructional Strategy to Increase Biological Literacy and Academic Achievement in a Large, Nonmajors College Biology Class," *Dissertation Abstracts International*. 63(8): 2784-A; February.
- Sones, L.R. & Gallagher, P.D. (1978). The Comparative Effectiveness of test Versus Written Exercise. *The Journal of Educational Research*. 6(9), 56-61, 1974.
- Spalding, Elise L, (1961). "Words and Comics," *Journal of Experimental Education*. 14: 110 – 113; December.
- Widdowson, D.R. Effect of Feedback on Individuality. *Dissertation Abstracts International*. 7(4): 817-A.
- Wolddesenbet, D.W. (1991). The Effects of Homework Emphasis on the Time Spent Doing Homework and The Achievement of the Plane Geometry Student. *Dissertation Abstracts International*. 10(3): 2954-A.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนที่ 1 เรื่อง In my house
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ Free time and Shopping จำนวน 2 ชั่วโมง
สอนวันที่.....

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เรื่อง อุปกรณ์ เครื่องใช้และห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องรู้ ความหมายและต้องเขียนคำศัพท์ให้ถูกต้อง เพราะคำเหล่านี้เป็นคำนามที่ใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน ประโยคเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1

ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียง คำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความต่าง ๆ และบทพูด เข้าใจงหะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.5/3 เลือกรูปภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.5/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2

ต 1.2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

มาตรฐาน ต 1.3

ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 1.3 ป.5/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้าน อย่างถูกต้อง (K)

2. เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ ภายในบ้านได้ (P)

3. ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่ อยู่ภายในบ้านได้อย่างเหมาะสม (A)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

ชิ้นงาน/ภาระงาน

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ก่อนเรียน)

- แบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียน – หลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 แบบฝึก (แบบฝึกที่ 1- 9)

4. สาระการเรียนรู้

อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้านผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำความรู้ไปสื่อสารกับคนอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

Vocabulary : television, fan, refrigerator, rice cooker, iron, bedroom, bathroom, toilet, kitchen

Structure: What is this? This is a/an

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Procedure)

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ (เวลา 40 นาที)

(ชั่วโมงที่ 1)

Teacher's Activities	Students' Activities
<p>- นักเรียนทำแบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ</p> <p>1. กิจกรรมการเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p> ขั้นที่ 1 การกำหนดขอบข่ายประเด็นเนื้อหาที่จะศึกษา</p> <p> - ประเด็นเนื้อหาที่จะให้นักเรียนศึกษา “In my house”</p> <p> ขั้นที่ 2 การอภิปรายประเด็นที่จะศึกษารวมกัน</p> <p> - ให้นักเรียนในชั้นเรียนบอกเครื่องใช้และห้องต่างๆ ในบ้านของนักเรียน</p> <p> ขั้นที่ 3 การกำหนดสมาชิกกลุ่มละความสามารถ</p> <p> - แบ่งนักเรียนกลุ่มละ 3-4 คน จำนวน 5 กลุ่มโดยการกำหนดสมาชิกกลุ่มละความสามารถ</p> <p> - แบ่งภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม</p> <p> - ให้นักเรียนศึกษาและถามตอบภายในกลุ่ม</p>	<p>- นักเรียนทำแบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียนใช้เวลา 10 นาที</p> <p>- บอกเครื่องใช้และห้องต่างๆ ในบ้านของนักเรียน</p> <p>- ฟังครูพูด</p> <p>- ตอบคำถามครู This is a/an</p> <p>- ถามเพื่อนในกลุ่ม This is a/an.....</p>
<p>2. กิจกรรมการฝึกปฏิบัติ</p> <p> ขั้นที่ 4 การเลือกประเด็นหัวข้อที่จะศึกษาในกลุ่ม</p> <p> - ให้นักเรียนในกลุ่มทำกิจกรรมตามบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ เกี่ยวกับเครื่องใช้และบริเวณ สถานที่ในบ้านตามกลุ่มที่แบ่งไว้ โดยส่งตัวแทนจับฉลาก</p>	<p>- ฝึกถามตอบในกลุ่มด้วยประโยค</p>

(ต่อ)

Teacher's Activities	Students' Activities
<p> ขั้นที่ 5 แบ่งภาระงานและหน้าที่ รับผิดชอบในกลุ่ม - ให้นักเรียนในกลุ่มแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบ เช่น หัวหน้ากลุ่ม/รองหัวหน้ากลุ่ม/ กรรมการกลุ่ม/เลขากลุ่ม - ร่วมกันศึกษาค้นคว้า กิจกรรมตามบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ตาม หัวข้อที่จับฉลากได้ ขั้นที่ 6 การตรวจสอบและรวบรวม ผลงานกลุ่มก่อนนำเสนอ - คัดเลือกตัวแทนกลุ่มเพื่อนำเสนอ กิจกรรมตามบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ตาม หัวข้อที่จับฉลากได้ - ร่วมกันอภิปรายและสรุปกิจกรรม ตามบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ตามหัวข้อที่ รับผิดชอบในกลุ่มพร้อมกันทุกคำ และให้เลขา กลุ่มยกคำศัพท์ให้เพื่อสมาชิกในกลุ่มอ่านและ บอกความหมายจนครบทุกคน - ติดภาพที่กระดานที่มีหมายเลข กำกับ - ให้นักเรียนเลือกหมายเลขให้ตรงกับ ประโยคที่ได้ยินครูออกเสียงประโยคดังนี้ This is a television. This is a bedroom. This is a fan. This is a bathroom. This is a refrigerator. This is a toilet. This is a rice cooker. This is a kitchen. This is an iron. </p>	<p> - ติดภาพเครื่องใช้และห้องต่างๆ แล้วสุ่ม นักเรียนออกมาชี้ภาพแล้วพูดคำศัพท์ - ดูกระดานเลือกหมายเลขให้ตรงกับประโยค ที่ได้ยินเขียนลงสมุดแล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจ - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house แบบฝึกที่ 1- 3 และ 4-6 </p>

(ต่อ)

Teacher's Activities	Students' Activities
<p>- ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house แบบฝึกที่ 1-3</p> <p>- ติดแถบประโยค This is a/an (television, fan, refrigerator, rice cooker, iron, bedroom, bathroom, toilet, kitchen) อ่านให้เพื่อนในกลุ่มของนักเรียนฟัง แล้วให้เพื่อนอ่านตาม</p> <p>- ให้ตัวแทนในกลุ่มสุ่มถามเพื่อน และให้อ่านคำศัพท์เป็นรายบุคคลจนครบทุกคน</p> <p>- ให้นักเรียนเขียนลงสมุด</p> <p>- ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอกิจกรรมตามหัวข้อที่กลุ่มร่วมกันรับผิดชอบ</p> <p>- จัดกิจกรรมให้กลุ่มเล่นเกมจับคู่ (ติดภาพแล้วให้นักเรียนหยิบคำศัพท์ไปติดให้ตรงกับภาพ)</p> <p>- ติดภาพที่กระดานและตัวอักษรภาษาอังกฤษ</p> <p>- ให้นักเรียนมาเรียงตัวอักษรให้เป็นคำศัพท์ที่ถูกต้องตรงกับภาพ</p> <p>- ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house แบบฝึกที่ 4-6</p> <p>- ร่วมกันตรวจสอบและรวบรวมผลงานกลุ่มก่อนนำเสนอ</p>	<p>- เล่นเกมจับคู่และเรียนรู้คำศัพท์เครื่องใช้และห้องต่างๆ ในบ้าน</p> <p>- นักเรียนแสดงความคิดเห็นในการเลือกสิ่งของเครื่องใช้ที่มีในบ้านนักเรียน</p> <p>- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์</p> <p>- เขียนคำศัพท์</p> <p>- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม</p> <p>- ช่วยอธิบายให้สมาชิกกลุ่ม</p> <p>- ทำกิจกรรมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house ในแบบฝึก</p>

(ต่อ)

Teacher's Activities	Students' Activities
<p>3. กิจกรรมสรุปผล</p> <p>ขั้นที่ 7 การนำเสนอผลงานกลุ่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มอบหมายผู้นำเสนอผลงานกลุ่ม โดยให้ทำหน้าที่ หมุนเวียนกันในแต่ละกิจกรรม <p>ขั้นที่ 8 การประเมินผลงานกลุ่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้แต่ละกลุ่มประเมินผลงานกลุ่ม ที่นำเสนอและสรุปพร้อมให้เหตุผล - ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่ เรียน เรื่อง In my house - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เนื้อหา - นักเรียนทำแบบทดสอบประจำ เรื่องหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วม ประเมินผลงานกลุ่มที่นำเสนอโดยให้แสดงความ คิดเห็นรายบุคคล - นักเรียนร่วมกันสรุปพร้อมให้เหตุผล - ร่วมสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนมา - นักเรียนทำแบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียน ใช้เวลา 10 นาที

6. สื่อการเรียน การสอน (Teaching Materials)

6.1 ภาพอุปกรณ์ เครื่องใช้และห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน (television, fan, refrigerator, rice cooker, iron, bedroom, bathroom, toilet, kitchen)

6.2 บัตรคำศัพท์ television, fan, refrigerator, rice cooker, iron, bedroom, bathroom, toilet, kitchen

6.3 พจนานุกรม

6.4 แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง In my house แบบฝึกที่ 1 - 9

6.5 แบบทดสอบประจำเรื่อง In my house ก่อนเรียน-หลังเรียน

6.6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน)

7. การวัดผลและประเมินผล (Assessment)

วิธีการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
ด้านความรู้ ความเข้าใจ	ตรวจแบบทดสอบประจำ หน่วยการเรียนรู้ เล่มที่ 1 เรื่อง In my house ก่อนเรียน- หลังเรียน	แบบทดสอบประจำ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง In my house ก่อน เรียน-หลังเรียน	ร้อยละ 60 ผ่าน เกณฑ์
ด้านทักษะ กระบวนการ	ตรวจแบบฝึกทักษะ	แบบฝึกทักษะที่ 1-9	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ด้านเจตคติค่านิยม	สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
	สังเกตพฤติกรรมการทำงาน กลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ด้านสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน	สังเกตความมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

7.1 การประเมินก่อนเรียน - หลังเรียน

7.1.1 แบบทดสอบก่อนเรียนประจำเรื่อง In my house

7.1.2 แบบทดสอบหลังเรียนประจำเรื่อง In my house

7.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการ
เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(หลังเรียน)

7.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- แบบฝึกทักษะที่ 1-9

7.3 การประเมินพฤติกรรม

7.3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

7.3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายกลุ่ม

7.3.3 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เกณฑ์การประเมินกิจกรรมด้านทักษะกระบวนการ หลังจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง In my house

ประเด็นประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน
Exercise 1 Match the pictures and the word.	1. กิจกรรมในรูปแบบฝึกทักษะมีทั้งหมด 9 แบบฝึก
Exercise 2 Fill the letters in the blanks.	
Exercise 3 Arrange letters and write words to match the picture.	2. ผลงานสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม แสดงให้เห็นถึง ความตั้งใจใส่ใจ มุ่งมั่นในการทำงานเป็นอย่างดีการเขียนถูกต้องและใช้ภาษาได้ถูกต้องให้คะแนน 10 คะแนน
Exercise 4 Fill the letters in the blanks.	
Exercise 5 Find 5 words in the table and write beside the pictures below.	
Exercise 6 Fill the words in the sentence.	3. ผลงานไม่สะอาด ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เขียนผิดและใช้ภาษาผิดให้ตัดคะแนนทีละ 0.5 คะแนน
Exercise 7 Arrange the words into correct sentences.	
Exercise 8 Write the sentence from the picture.	4. ไม่ส่งผลงาน เขียนผิดและใช้ภาษาผิดมาก ไม่ได้คะแนน
Exercise 9 Write the story from the pictures.	

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเต็ม 90 คะแนน

61 – 90 คะแนน ได้เกณฑ์ระดับ 3

31 – 60 คะแนน ได้เกณฑ์ระดับคุณภาพ 2

0 – 30 คะแนน ได้เกณฑ์ระดับคุณภาพ 1

ระดับคุณภาพ ได้เกณฑ์ระดับ 3 หมายถึง คุณภาพระดับ ดี

ได้เกณฑ์ระดับ 2 หมายถึง คุณภาพระดับ พอใช้

ได้เกณฑ์ระดับ 1 หมายถึง คุณภาพระดับ ต้องปรับปรุง

ผลการประเมิน ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินต้องได้เกณฑ์ระดับ 2 ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			น้ำหนัก
	2	1	0	
การเขียนคำศัพท์	เขียนคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ การเขียนคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	เขียนคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องบางส่วนแต่สามารถสื่อสารได้	เขียนคำ/ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้	3
ความร่วมมือและมีความสนุกสนานในการทำงาน	ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนอย่างเต็มที่ มีความสนุกสนานทำให้ชิ้นงานออกมาได้ดีที่สุด	ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนบางครั้งทำงานอย่างสนุกสนานทำให้ชิ้นงานออกมาพอใช้	ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนทำให้ชิ้นงานไม่สมบูรณ์	2

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนน 9 – 10 คะแนน หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับ 3
 คะแนน 6 – 8 คะแนน หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับ 2
 คะแนน 0 – 5 คะแนน หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับ 1

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

ระดับ 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับคุณภาพ ต้องปรับปรุง

ผลการประเมิน ผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินต้องได้เกณฑ์ระดับ 2 ขึ้นไป

ความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการโรงเรียน

.....

.....

(ลงชื่อ) ฝ่ายวิชาการโรงเรียน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

(ลงชื่อ) ฝ่ายบริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. การจัดการเรียนรู้

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้วิจัย

(นางสาวนันทุช ศรีรัมย์)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

...../...../.....

แบบทดสอบประจำเรื่อง (หลังเรียน)
เรื่อง In My House (PRE – TEST)

1. ข้อสอบมีจำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที

2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a b c d หน้าคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียวโดยทำลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. What is this? This is _____.</p> <p>a. a radio b. an iron c. a refrigerator d. a television</p>	
<p>2. What is this? This is _____.</p> <p>a. a radio b. an iron c. a refrigerator d. a television</p>	
<p>3. What is this? This is _____.</p> <p>a. a sewing machine b. a refrigerator c. a fan d. a television</p>	

<p>1. What is this? This is _____.</p> <p>a. a rice cooker b. a refrigerator c. a washing machine d. a vacuum cleaner</p>	
<p>2. What is this? This is _____.</p> <p>a. a rice cooker b. a refrigerator c. a washing machine d. a vacuum cleaner</p>	
<p>6. Arrange the words into correct sentences. “ rice cooker / a / This / is ”</p> <p>a. This a rice cooker is. b. This is rice cooker a. c. This is a rice cooker. d. This a is rice cooker.</p>	<p>7. Arrange the words into correct sentence. “ I / am / television / watching. ”</p> <p>a. I watching am television. b. I am television watching. c. I television am watching. d. I am watching television.</p>

8. Arrange letters and write words to match the picture.

B e r o o d m

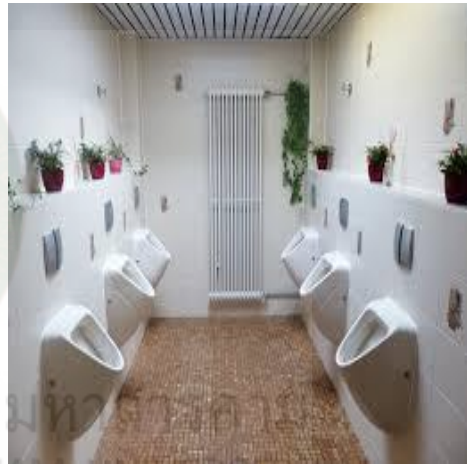
- Bedroom
- Brooedm
- Bdreoom
- Beomdro

9. Fill the letters in the blank.

T _ i l _ t

- Teilot
- Tailet
- Toilat
- Toilet

10. Write the sentence from the picture.

- This is a bedroom.
- This is a toilet.
- This is a bathroom.
- This is a kitchen.

เฉลยแบบทดสอบประจำเรื่อง (หลังเรียน)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่อง In My House

เฉลย

ข้อ	เฉลย
1.	a
2.	c
3.	d
4.	b
5.	a
6.	c
7.	a
8.	b
9.	a
10.	b

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อน-หลังเรียน)
 กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 (จำนวน 30 ข้อ)

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ
2. ใช้เวลา 40 นาที
3. เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย ✕ ในช่อง ก ข ค และ ง เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ในกระดาษคำตอบ

3. What is this?

This is _____.

- a. a radio
- b. an iron
- c. a refrigerator
- d. a television

4. What is this?

This is _____.

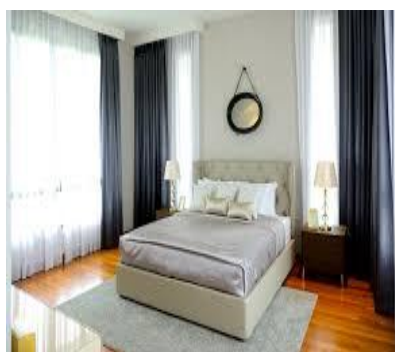
- a. a radio
- b. an iron
- c. a refrigerator
- d. a television

5. Arrange letters and write words to match the picture.

B e r o o d m

- a. Bedroom
- b. Brooedm
- c. Bdreoom
- d. Beomdro

4. Arrange the words into correct sentences. “ rice cooker/a/This / is ”

- This a rice cooker is.
- This is rice cooker a.
- This is a rice cooker.
- This a is rice cooker.

5. Arrange the words into correct sentences. “I/ am/ television/ watching.”

- I watching am television.
- I am television watching.
- I am watching television.
- I television am watching.

6. This is

- a compasses
- a classroom
- a computer
- a chair

7. What is this?

- This is a library.
- This is a classroom.
- This is a computer.
- This is a chair.

8. Fill the letters in the blanks.

s _ u _ e _ t

- s t u n e d t
- s d u t e n t
- s t u b e n t
- s t u d e n

9. What is this?

- This is a school.
- This is a classroom.
- This is a library.
- This is a teacher.

10. Arrange the words into correct sentences. "is / a/ This /classroom"

- This a is classroom.
- a classroom is This.
- This a classroom is.
- This is a classroom

11. Where is this?

- This is a bank.
- This is a hospital.
- This is a post office.
- This is a supermarket.

12. Is this the market?

- Yes, it is.
- No, it is not.
- I am going to the market.
- I am going to the zoo.

13. A: Where are you going?

B: _____.

- I am going to the market.
- I am going to the bank.
- I am going to the park.
- I am going to the zoo.

14. This is the hospital.

A: _____

B: Yes, it is.

- a. Is this the hospital?
- b. Where are you going?
- c. Where is this?
- d. This is the hospital.

15. This is

- a. a bank
- b. a toilet
- c. a hospital
- d. a market

16. What is color?

- a. It is red.
- b. It is pink.
- c. It is yellow.
- d. It is blue.

17. What is color?

- a. It is black.
- b. It is purple.
- c. It is orange.
- d. It is green.

18. A: What color is the dog?

B: _____.

- a. It is white.
- b. It is black.
- c. It is black and blue.
- d. It is black and white.

19. A: What color is the car?

B: _____.

- a. It is orange and blue.
- b. It is green.
- c. It is red.
- d. It is gray and white.

20. A: What color do you like?

B: _____.

- a. I like green.
- b. I like purple.
- c. I like orange.
- d. I like pink.

A: What color do you like?

B: _____

21. Jimmy: What does Tom do?

Tony:

- a. He is a doctor.
- b. He is a waiter.
- c. He is a farmer.
- d. He is a baker.

22. Tim : What does she want to be ?

Tom :

- a. She wants to be a nurse.
- b. She wants to be a dancer.
- c. She wants to be a teacher.
- d. She wants to be a fruit seller.

23. Joe : Does he want to be a doctor?

Jack :

- a. Yes, he is.
- b. Yes, he does.
- c. No, he isn't.
- d. No, he doesn't.

24. If you work in a hospital , you are not

- a. a nurse
- b. a doctor
- c. a dentist
- d. a barber

25. Mr. Bee works at the police station. What does he do?

- a. He is a policeman.
- b. He is a postman.
- c. He is a farmer.
- d. He is a baker.

26. This is

- a. a giraffe
- b. an elephant
- c. a rabbit
- d. a deer

27. What does tiger eat?

- a. Tiger eats bamboo.
- b. Tiger eats grass.
- c. Tiger eats meat.
- d. Tiger eats rice.

28. Look at the picture and answer.

A: Is this an elephant?

B: _____.

- a. Yes, it is.
- b. No, they are not.
- c. Yes, they are.
- d. No, it is not.

29. A: This is _____.

B: It's eating bamboo as a food.

- a. an elephant
- b. a panda
- c. a deer
- d. a giraffe

30. Look at the picture and answer.

A: Is this a monkey?

B: _____.

- a. Yes, it is.
- b. No, they are not.
- c. Yes, they are.
- d. No, it is not.

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อน-หลังเรียน)
 กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	d	16.	a
2.	b	17.	b
3.	a	18.	d
4.	d	19.	c
5.	c	20.	b
6.	d	21.	c
7.	b	22.	a
8.	d	23.	b
9.	a	24.	d
10.	c	25.	a
11.	b	26.	b
12.	a	27.	c
13.	c	28.	d
14.	a	29.	b
15.	b	30.	a

แบบสอบถามความพึงพอใจ

คำชี้แจง แบบประเมินความพึงพอใจฉบับนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน / ด้าน	ระดับคุณภาพ					ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. นักเรียนชอบเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ						
2. รูปภาพประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความชัดเจนและเหมาะสม						
3. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมสนุกสนานตื่นเต้น						
4. เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน						
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจง่าย						
6. เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป						
7. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น						
รายการประเมิน / ด้าน	ระดับคุณภาพ					ความ

	5	4	3	2	1	คิดเห็น เพิ่มเติม
8. นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองและทำให้กล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม						
9. นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาวะและชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม						
10. นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (.....)

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY/...../.....

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

(โดยผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้
เกณฑ์การให้คะแนน

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.4 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
1.5 ตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
2.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมกรเรียนรู้					
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.5 สามารถวัดผลและประเมินผลได้					
2.6 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์การ เรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. เนื้อหา ขั้งานและภาระงาน					
3.1 เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน					
3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ					
3.3 มีความชัดเจนน่าสนใจ					
3.4 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลาเรียน					
3.6 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3.7 ฝึกทักษะความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ					
3.8 สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด					
3.9 ฝึกให้นักเรียนอ่าน และแต่งประโยคในการเรียนภาษาอังกฤษได้					
3.10 นักเรียนสรุปเนื้อหาและทำผลงานได้ด้วยตนเอง					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4.5 เร้าความสนใจของผู้เรียน					
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
4.7 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและเพื่อน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.8 เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
4.9 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รายบุคคลและรู้จักบทบาทของ ตนเอง					
4.10 ส่งเสริมศักยภาพและสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน					
5. สื่อการสอน					
5.1 ได้รับความสนใจจากผู้เรียน					
5.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการ เรียนรู้					
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
5.4 ประหยัดเวลาในการสอน					
5.5 ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ					
6. การสอดแทรกคุณธรรมและสมรรถนะ ผู้เรียน					
6.1 มีการสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในเนื้อหา					
6.2 มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6.3 มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพ ตามความสามารถ					
6.4 ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะการ สื่อสารและแสดงความสามารถของ ตนเอง					
6.5 มีกิจกรรมการทำงานเป็นทีม และ ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มในการ เรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา					
7.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
7.3 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัย					
7.4 วัดพฤติกรรมและทักษะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้					
7.5 การประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินความสอดคล้องสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน-หลังเรียน) จำนวน 30 ข้อ

โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ ตรงกับจัดประสงค์เนื้อหาสาระที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วพิจารณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการประเมินกับรายการ/ข้อพิจารณา
 กา ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการประเมินกับรายการ/ข้อพิจารณา
 กา ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่ารายการประเมินไม่ตรงกับรายการ/ข้อพิจารณา

รายการ/ ข้อพิจารณา	รายการประเมิน/ข้อ	ผลการพิจารณา			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		1	0	+1	
เรื่อง In My House	ข้อ) 1				
	ข้อ) 2				
	ข้อ) 3				
	ข้อ) 4				
	ข้อ) 5				
เรื่อง In My School	ข้อ) 6				
	ข้อ) 7				
	ข้อ) 8				
	ข้อ) 9				
	ข้อ) 10				
เรื่อง Places	ข้อ) 11				
	ข้อ) 12				
	ข้อ) 13				
	ข้อ) 14				
	ข้อ) 15				

รายการ/ ข้อพิจารณา	รายการประเมิน/ข้อ	ผลการพิจารณา			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		1	0	+1	
เรื่อง Colors	ข้อ) 16				
	ข้อ) 17				
	ข้อ) 18				
	ข้อ) 19				
	ข้อ) 20				
เรื่อง Occupations	ข้อ) 21				
	ข้อ) 22				
	ข้อ) 23				
	ข้อ) 24				
	ข้อ) 25				
เรื่อง Animals	ข้อ) 26				
	ข้อ) 27				
	ข้อ) 28				
	ข้อ) 29				
	ข้อ) 30				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

แบบประเมินความสอดคล้องสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ ตรงกับจัดประสงค์เนื้อหาสาระที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วพิจารณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการประเมินกับรายการ/ข้อพิจารณา
 กา ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการประเมินกับรายการ/ข้อพิจารณา
 กา ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่ารายการประเมินไม่ตรงกับรายการ/ข้อพิจารณา

รายการ/ ข้อพิจารณา	รายการประเมิน/ข้อ	ผลการพิจารณา			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		1	0	+1	
ความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อ การจัดการ เรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op	1) นักเรียนชอบเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ				
	2) รูปภาพประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความชัดเจนและเหมาะสม				
	3) การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op จูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมสนุกสนานตื่นเต้น				
	4) เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน				
รายการ/	รายการประเมิน/ข้อ	ผลการพิจารณา			ความคิดเห็น

ข้อพิจารณา		1	0	+1	เพิ่มเติม
<p>ความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อ การจัดการ เรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op</p>	5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษมีความชัดเจน ผู้เรียน สามารถเรียนรู้และเข้าใจง่าย				
	6) เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co- op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป				
	7) การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ หน้าที่ และมีความรับผิดชอบมากขึ้น				
	8) นักเรียนได้แสดงความสามารถของ ตนเองและทำให้กล้าแสดงออกใน การร่วมกิจกรรมกลุ่ม				
	9) นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ ภาระและชิ้นงานขณะทำกิจกรรม กลุ่ม				
	10) นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรม การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op
Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม			
1.1 ความถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 ตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.92	0.18	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.6 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.97	0.08	มากที่สุด
3. เนื้อหา ชิงงานและภาระงาน			
3.1 เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 มีความชัดเจนน่าสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.80	0.45	มากที่สุด
3.5 เนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลาเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.6 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.7 ฝึกทักษะความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.8 สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.9 ฝึกให้นักเรียนอ่านและแต่งประโยคในการเรียนภาษาอังกฤษได้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.10 นักเรียนสรุปเนื้อหาและทำผลงานได้ด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.96	0.09	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.7 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและเพื่อน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.8 เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
4.9 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบรายบุคคลและรู้จักบทบาทของตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
4.10 ส่งเสริมศักยภาพและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. สื่อการสอน			
5.1 ได้รับความสนใจผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 ประหยัดเวลาในการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
5.5 ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
6. การสอดแทรกคุณธรรมและสมรรถนะผู้เรียน			
6.1 มีการสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพตามความสามารถ	4.80	0.45	มากที่สุด
6.4 ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะการสื่อสารและแสดงความสามารถของตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
6.5 มีกิจกรรมการทำงานเป็นทีม และส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล			
7.1 สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 วัดพฤติกรรมและทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้	5.00	0.00	มากที่สุด
7.5 การประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	4.98	0.05	มากที่สุด

ตารางที่ ค.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของเรื่องที่เรียนรู้
IOC (Index of Item Objective Congruence) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน-หลังเรียน)

ข้อที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	แปลผล	ความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
1.	1.00	ใช้ได้	0.60	0.65	ใช้ได้
2.	1.00	ใช้ได้	0.68	0.63	ใช้ได้
3.	0.80	ใช้ได้	0.67	0.46	ใช้ได้
4.	1.00	ใช้ได้	0.78	0.64	ใช้ได้
5.	1.00	ใช้ได้	0.69	0.51	ใช้ได้
6.	1.00	ใช้ได้	0.69	0.42	ใช้ได้
7.	0.80	ใช้ได้	0.71	0.64	ใช้ได้
8.	0.80	ใช้ได้	0.60	0.54	ใช้ได้
9.	1.00	ใช้ได้	0.69	0.51	ใช้ได้
10.	1.00	ใช้ได้	0.64	0.65	ใช้ได้
11.	1.00	ใช้ได้	0.78	0.59	ใช้ได้
12.	1.00	ใช้ได้	0.71	0.64	ใช้ได้
13.	1.00	ใช้ได้	0.64	0.72	ใช้ได้
14.	1.00	ใช้ได้	0.68	0.59	ใช้ได้
15.	1.00	ใช้ได้	0.71	0.64	ใช้ได้
16.	1.00	ใช้ได้	0.69	0.59	ใช้ได้
17.	1.00	ใช้ได้	0.76	0.59	ใช้ได้
18.	1.00	ใช้ได้	0.74	0.64	ใช้ได้
19.	1.00	ใช้ได้	0.64	0.72	ใช้ได้
20.	1.00	ใช้ได้	0.66	0.73	ใช้ได้
21.	0.80	ใช้ได้	0.65	0.64	ใช้ได้
22.	1.00	ใช้ได้	0.64	0.59	ใช้ได้
23.	1.00	ใช้ได้	0.68	0.61	ใช้ได้
24.	1.00	ใช้ได้	0.62	0.73	ใช้ได้
25.	1.00	ใช้ได้	0.78	0.51	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	แปลผล	ความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
26.	0.80	ใช้ได้	0.64	0.72	ใช้ได้
27.	1.00	ใช้ได้	0.67	0.92	ใช้ได้
28.	1.00	ใช้ได้	0.62	0.73	ใช้ได้
29.	1.00	ใช้ได้	0.97	0.59	ใช้ได้
30.	0.80	ใช้ได้	0.64	0.72	ใช้ได้

ค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.60 - 0.97

ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.42 - 0.92

และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) = 0.78

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนกับหลังจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (30 คะแนน)		D	D ²
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1.	17	24	7	49
2.	15	25	10	100
3.	19	24	5	25
4.	11	25	14	196
5.	19	25	6	36
6.	20	24	4	16
7.	12	24	12	144
8.	11	24	13	169
9.	11	25	14	196
10.	17	24	7	49
11.	15	24	9	81
12.	9	24	15	225
13.	14	25	11	121
14.	10	25	15	225
15.	11	24	13	169
16.	12	25	13	169
17.	12	24	12	144
18.	8	24	16	256
19.	11	26	15	225
20.	19	24	5	25
21.	20	25	5	25
Σx	293	514		
\bar{x}	13.95	24.48		
S.D.	3.88	0.60		
ร้อยละ	46.51	81.60		

ภาคผนวก ง

คะแนนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง. 4 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนและผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	รวม (60)	คะแนนหลังเรียน (30)
1.	17	8	8	8	8	7	7	46	24
2.	15	8	7	7	9	8	8	47	25
3.	19	8	9	8	8	7	8	48	24
4.	11	8	8	7	9	8	8	48	25
5.	19	8	9	8	9	8	9	51	25
6.	20	9	9	9	9	8	8	52	24
7.	12	8	8	8	8	7	8	47	24
8.	11	8	8	7	9	8	8	48	24
9.	11	8	7	8	8	7	8	46	25
10.	17	9	8	8	8	8	7	48	24
11.	15	8	8	7	8	8	9	48	24
12.	9	8	8	7	8	8	9	48	24
13.	14	8	8	8	9	8	7	48	25

(ต่อ)

ตารางที่ ง. 4 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	รวม (60)	คะแนนหลังเรียน (30)
14.	10	9	8	8	8	8	8	49	25
15.	11	8	8	8	8	7	9	48	24
16.	12	8	8	8	8	8	9	49	25
17.	12	8	8	8	9	9	9	51	24
18.	8	8	9	8	8	8	7	48	24
19.	11	9	8	9	9	9	9	53	26
20.	19	9	9	9	8	9	8	52	24
21.	20	8	8	8	8	7	7	46	25
\bar{X}	13.95	8.43	9.10	8.43	8.71	8.81	9.10	52.57	24.48
S.D.	3.88	0.44	0.57	0.62	0.50	0.65	0.77	0.56	0.60
ร้อยละ	46.51	82.38	81.43	79.05	83.81	78.57	80.95	81.03	81.60
ประสิทธิภาพของกระบวนการจากการทำแบบทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนในแต่ละแผน (E ₁)								81.03	
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (E ₂)									81.60

ภาคผนวก จ

หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ด้วย นางสาวธนาบุช ศรีรัมย์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษิต จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวธนาคุณ ศรีรัมย์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ธัญญา ว่องปรัชญา

ด้วย นางสาวธนาช ศรีรังษ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล

ด้วย นางสาวธนาช ศรีรังษ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางภิญญาดา ชินโสม

ด้วย นางสาวธนาช ตรีรังษ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนผึ้ง

ด้วย นางสาวธนาช ตรีรัมย์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัย
ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกลาง

ด้วย นางสาวธนาช ศิริรังษ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัย
ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนยาง

ด้วย นางสาวณานุช ศรีรัมย์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัย
ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาลัย

ด้วย นางสาวธนาช ตรีรังษ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๓๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
วิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัย
ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ธนานุช ศรีรังษ์, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร สุจारी. (2564). “การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5,” *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, (12)(6), ตุลาคม-ธันวาคม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นางสาวณานุช ศรีรัมย์
 วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2539
 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 146 หมู่ที่ 1 ตำบลเหล่าไทรงาม อำเภอภูผินารายณ์
 จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110 โทร.093-090-0551
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3

ประวัติการศึกษา

2558 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 2564 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
 แผนวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกให้ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้นในเรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งด้านการคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารจนเป็นที่ยอมรับกันในระดับสากล ทั้งด้านการศึกษาและยังใช้เป็นภาษาสื่อสารกลางสำหรับการแสวงหาความรู้ของนานาชาติหรือใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ (กรองกาญจน์ มูลโธสง และคณะ, 2562, น. 97) และโลกปัจจุบันจะเป็นยุคของการสื่อสารไร้พรมแดนไม่มีขีดจำกัดคนในโลก จะสื่อสารกันด้วยภาษากลางคือภาษาอังกฤษ จึงถือได้ว่าเป็นภาษาหลักในหลายประเทศทั่วโลกสำหรับใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในทักษะ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้แต่ละประเทศจะต้องมีหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางเลือกให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารเป็นภาษาสากล (สพฐ. ลักษณะสุด (2563, น. 5-6) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับและใช้เป็นภาษากลางให้มนุษย์เราสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ทั่วโลกได้ตามความต้องการในทุกสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งข่าวสาร สื่อโซเชียลความบันเทิง กีฬา สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจหรือการใช้ชีวิตประจำวันและการงานอาชีพได้อย่างหลากหลาย (ประภัสสร พิงอินทร์, 2552, น. 1-2) และการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ดีถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การใช้บ่อย ๆ ใช้สื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อมกับเจ้าของภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและ

นอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนทางด้านภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยและคนทั่วโลกไปแล้ว มนุษยชาติในโลกเรากูววันนี้ได้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ เห็นได้จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบันถ้ามีความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียน โอกาสที่จะหางานก็จะไม่จำกัดแค่ในประเทศไทยเท่านั้น ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ท่านคงจะไม่ปฏิเสธได้ถึงสิทธิพิเศษที่ท่านมีเหนือคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้วยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกของเราแคบลงไปถนัดตา ทุกวันนี้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ท่านจะไม่เข้าถึงสิทธิพิเศษเหล่านี้เลย ถ้าท่านไม่รู้ภาษาอังกฤษ ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยหลายท่านอาจจะบอกว่า ประเทศไทยเราก็ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควรนั้นก็อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเรายังไม่ได้เน้นการพูดภาษาอังกฤษจะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปลและการอ่านเพื่อความเข้าใจเมื่อสอบเข้าระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยได้แล้วสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างมากในระบบการเรียนรู้อังกฤษของไทยเราก็คือให้จัดการเรียนรู้เน้นการพูดออกเสียงสำหรับใช้สื่อสาร (ทองคำ พานจันทร์, 2555, น. 2) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษในหลักสูตรจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาอังกฤษสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ตลอดจนการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ (โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาลัย, 2563, น. 4-6) อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ได้กำหนดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้บรรลุตามมาตรฐานหลักสูตรนั้น ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ตามสาระสำคัญ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม

สาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน และการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 2)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยการวัดจากการผ่านเกณฑ์ 5 สมรรถภาพด้านทักษะการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่านออกเสียง ด้านการอ่านจับใจความ ด้านการคัดลอกแบบตัวอักษรและ ด้านการทักษะการเขียนในชีวิตประจำวัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2562 เฉลี่ยร้อยละ 30 เมื่อเทียบเกณฑ์มาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่โรงเรียนกำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 (โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสังเกต, 2563, น. 21) พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะสมรรถภาพที่ 4 เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุจากการสอบถามนักเรียนและการตรวจแบบฝึกหรือใบงานวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่จัดการเรียนรู้ พบว่า เด็กไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะไม่สามารถแปลคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้ส่วนในเรื่องการอ่านออกเสียงนั้น เด็กจะออกเสียงคำไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์นี้ส่งผลให้ทราบว่า ถ้าเด็กไม่มีความแม่นยำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้วเด็กจะเรียนภาษาได้ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟัง พูด อ่าน เขียนและการออกเสียง ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่เด็กจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี และอุทัย ภิมรัมย์ (2561, น. 91) ได้กล่าวถึงปัญหาอันเนื่องมาจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของนักเรียนไทยเวลาอ่านภาษาอังกฤษคืออ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว ทั้งนี้เนื่องมาจากการแปลความหมายคำศัพท์ไม่ได้ หรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทั้งประโยค และปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก็เป็นปัญหาที่พบกันในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนเช่นกัน กล่าวคือ นักเรียน ไม่สามารถอ่านคำศัพท์ และบอกความหมายได้ ทั้งที่มีการท่องคำศัพท์และทบทวนอยู่เสมอแต่นักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังไม่สามารถบอกอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ประสบปัญหาจากการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและได้ทดสอบการอ่าน การเขียน และการแปลความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในชั้นที่สอนอ่าน เขียน และแปลความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ ร้อยละ 60 ดังจะเห็นได้ จากผลการประเมินพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถแปลความหมายได้ถูกต้อง ทำแบบฝึกหัดยังไม่ถูกต้อง อ่านออกเสียงเฉพาะคำที่เคยอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง บางคนออกเสียงคำศัพท์โดยการลอกจากเพื่อน และบางคนอ่านไม่ออกเสียงได้เลย ปัญหาดังกล่าวอาจจะส่งผลให้นักเรียนในชั้นที่สอนเกิดความเบื่อหน่ายในการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจะไม่สนใจในการเรียน และทำให้กลัวในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ อ่านไม่ออก แปลความหมายคำศัพท์ไม่ได้อาจจะส่งผลให้เกิดปัญหากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาสมรรถภาพด้านทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านออกเสียง การอ่าน จับใจความ การคัดตัวอักษร และการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาหรืองานวิจัยและพบว่าวิธีแก้ปัญหาคือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดสถานการณ์และบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีลักษณะแตกต่างกันในด้านสติปัญญาหรือความถนัดสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเองและของสมาชิกในกลุ่ม รับผิดชอบในความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน ความสำเร็จของกลุ่มพิจารณาจากความสำเร็จในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน การเรียนรู้แบบร่วมมือจะพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ ผู้เรียนที่เรียนดี จะได้รับการปลูกฝังให้มีความเสียสละในการดูแลรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม ไม่เห็นแก่ตนเอง ส่วนผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะได้รับ การดูแลจากสมาชิกในกลุ่มจนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ถูกทอดทิ้ง ซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันในสังคม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ Co - op Co - op เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกันของผู้เรียน โดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดที่ต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้ที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมในวิชาใดก็ได้ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมคือการกำหนดขอบข่ายประเด็นหรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาให้ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา กำหนดกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถคละกัน ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา สมาชิกแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อยแล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบโดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อสมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นกลุ่ม อาจมีการอ่านบททวนและปรับแต่งภาษาให้ผลงานกลุ่มที่ทำรวมกันมีความสละสลวยต่อเนื่อง มีการเตรียมผู้ที่จะนำเสนอผลงานกลุ่ม สามารถนำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน และทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผลโดยประเมินทั้งกระบวนการทำงานกลุ่มและผลงานกลุ่ม (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน, 2561, น. 28) ซึ่งการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค Co - op Co - op มีผลดีคือจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายและผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น มีสุขภาพจิตดีขึ้นและมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน, 2561, น. 29-30)

ดังนั้นผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศวิชาอังกฤษโดยใช้ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ Co - op Co - op เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มสูงขึ้น และยังเป็นส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมเข้าใจในความสามารถซึ่งกันและกัน ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทุกคน มีบทบาทรับผิดชอบ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มได้ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกัน และกันจนเกิดผลสำเร็จของภาระงานหรือชิ้นงานที่ร่วมเรียนรู้ในกลุ่ม อันจะเป็นแนวทางสู่การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดและหลักการจากการศึกษาดังกล่าว มาทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นและบรรลุตามมาตรฐานหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรูปแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสง จำนวน 21 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

1.4.2 เนื้อหาการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาวิจัย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยจัดทำเป็นเนื้อหา จำนวน 6 เรื่อง เวลา 12 ชั่วโมง ประกอบด้วยดังนี้

1.4.2.1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง In My House	จำนวน 2 ชั่วโมง
1.4.2.2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง In My School	จำนวน 2 ชั่วโมง
1.4.2.3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง Places	จำนวน 2 ชั่วโมง
1.4.2.4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง Colors	จำนวน 2 ชั่วโมง
1.4.2.5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง Occupations	จำนวน 2 ชั่วโมง
1.4.2.6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง Animals	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op-Co-op

1.4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2) ความพึงพอใจ

1.4.4 ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

1.4.5 สถานที่ทำการวิจัย

โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้โดยการร่วมมือกันในกลุ่มและได้ร่วมมือระหว่างกลุ่ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในชั้นเรียนร่วมกัน โดยแบ่งบทเรียนเป็นหัวเรื่องหลักมอบให้แต่ละกลุ่มรับผิดชอบในการศึกษา ต่อจากนั้นในแต่ละกลุ่มจะมีการมอบหมายภารกิจให้ศึกษาหัวเรื่องย่อย ๆ เพื่อนำมาสรุปพร้อมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีผลงานมากขึ้น ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นและใส่ใจมีความรับผิดชอบ รู้สึกชื่นชมในผลงานของตนเอง มีความกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน โดยกำหนดสอดแทรก ไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกรอบแนวทางของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน (2561, น. 28) มีขั้นตอน 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดขอบข่ายประเด็นเนื้อหาที่จะศึกษา 2) การอภิปรายประเด็นที่จะศึกษาร่วมกัน 3) การกำหนดสมาชิกกลุ่มความสามารถ 4) การเลือกประเด็นหัวข้อที่จะศึกษาในกลุ่ม 5) การแบ่งภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม 6) การตรวจสอบและรวบรวมผลงานกลุ่มก่อนนำเสนอ 7) การนำเสนอผลงานกลุ่ม และ 8) การประเมินผลงานกลุ่ม

1.5.2 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้สอนการจัดการเรียนรู้ตามเอกสารประกอบงานวิจัยโดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีลักษณะที่ใช้เป็นคำ เสียงพูด เสียงที่เปล่งออกมาในครั้งหนึ่ง ๆ หรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์เพื่อแสดงความคิดซึ่งถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในการสื่อความหมายตามพจนานุกรม ตามไวยากรณ์ ตามความหมายที่แสดงออกในรูปของประโยค และความหมายตามการออกเสียงใช้แผนการจัดการเรียนรู้แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

1.5.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง In My House จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์ จำนวน 10 คำ

1.5.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง In My School จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์ จำนวน 11 คำ

1.5.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Places จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์ จำนวน 8 คำ

1.5.2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Colors จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์ จำนวน 11 คำ

1.5.2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Occupations จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์จำนวน 12 คำ

1.5.2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Animals จำนวน 2 ชั่วโมง คำศัพท์ จำนวน 14 คำ

1.5.3 ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของกิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co – op Co – op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มุ่งจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มแบบร่วมมือแบบ Co – op Co – op ที่กำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย ดังข้อ 1.5.1 ให้ผลเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ด้านกระบวนการ (E_1) หาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ศึกษาทุกคน หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co – op Co – op โดยทดสอบวัดความรู้ย่อย ความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 6 เรื่อง ได้เฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง หมายถึง ด้านผลลัพธ์ (E_2) หาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ศึกษาทุกคนหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co – op Co – op จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้เฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

1.5.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความรู้ความเข้าใจทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ แบบ Co-op Co-op ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

1.5.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนรู้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วัดจากการสอบถามความพึงพอใจ ตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และแปลความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่มีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน

1.6.2 เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาทักษะการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นอื่น ๆ

1.6.3 เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับโรงเรียน ในการพัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นต่าง ๆ ต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษา และการเขียนภาษาอังกฤษ
2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co- op - Co - op)
4. แผนการจัดการเรียนรู้
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. ประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.1 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหา ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ซึ่งมีองค์ประกอบตามทฤษฎีหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3) ดังนี้

2.1.1 หลักการที่สำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการ (2559, น. 48)

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.1.1.1 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2) ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้ เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมี ความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษา ตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบ อาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีคุณภาพของผู้เรียน ดังนี้

4.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกรูปประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

4.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้คำสั่งคำขอร้อง และให้คำแนะนำพูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

4.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลองชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

4.5 บอกความเหมือน ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

4.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

4.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

4.8 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ -ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

4.9 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3 - 4) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษา ทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม ดังนี้

5.1 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

5.2 ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

5.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการ อยู่ร่วมในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาและกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.2 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นขบวนการที่ซับซ้อนต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบย่อยของแต่ละทักษะเมื่อนักเรียนมีความสามารถแต่ละทักษะต่าง ๆ

เสีี่ยม โตรัตน์ (2553, น. 44) ได้แบ่งจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาออกเป็นการเรียนรู้ภาษาเป็นขบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่าง ๆ ซึ่งในการที่ทักษะจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบย่อยของแต่ละทักษะเมื่อนักเรียนมีความสามารถแต่ละทักษะต่าง ๆ เป็นอย่างดีก็หมายถึงความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น มีลักษณะดังนี้

1. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมแรง และเป็นการสร้างความเข้าใจในการเรียนภาษา การให้คำชมเชย รางวัล การจัดสภาพห้องเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาการใช้ภาษาอย่างดี

2. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน มุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จความมั่นใจและความปลอดภัยในการเรียน

3. การฝึกภาษาควรจะใช้ให้เหมือนสภาพความจริงในชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนจะได้เห็นประโยชน์ของการเรียน

4. การทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักเรียนจดจำได้นาน

5. การทบทวน การฝึกหัด การคำนึงถึงเวลาและช่วงความสนใจของการเรียนด้วย

6. การเริ่มต้นเนื้อหาใหม่ ควรจะสัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ดี

ไชยวัฒน์ ชาญปริชาร์ตน์ (2552, น. 46) ได้เสนอแนะวิธีสอนตามหลักจิตวิทยา ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจความต้องการและประสบการณ์

2. การสอนเนื้อหาใหม่นั้น ควรสอนตั้งแต่ง่ายไปหายากตามลำดับ

3. การฝึกและการทำซ้ำ ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการจำความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

4. ในขณะที่การสอน ควรแสดงความยอมรับข้อถูกต้องและข้อผิดพลาดของนักเรียนโดยครูจะต้องบอกให้ทราบทันทีอาจจะด้วยอาการ ท่าทางหรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่

5. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งที่เรียนมีความหมายในด้านวัฒนธรรมหรือสภาพสังคม การสร้างบทบาทที่มี แบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ นักเรียนจะเรียนได้เร็วและจำได้เร็วขึ้น
6. ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก่อนและหลัง (ฟัง พูด อ่าน เขียน)
7. ความสามารถในการเขียนภาษาจะแสดงให้เห็นทราบว่า นักเรียนควรจะเรียนภาษาในขั้นสูงต่อไป
8. ควรสอนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อน จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้
9. ครูทราบถึงความสามารถและความแตกต่างของบุคคล แต่ละบุคคลมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน
10. การใช้อุปกรณ์เสริมในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมายและนักเรียน จะจำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นขบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้จัดกิจกรรมจะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่าง ๆ โดยการฝึกบ่อย ๆ เริ่มจากฝึกเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงคำศัพท์ง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์จากการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแบบใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ ตามสถานการณ์ อาจสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกคำศัพท์ที่ใช้บ่อย ๆ ในหมวดการใช้ประโยชน์เกี่ยวข้องกับชีวิตนักเรียน เพื่อให้เรียนรู้จากการจำได้เร็วหรือมีภาพประกอบที่เหมาะสม จัดกิจกรรมให้ค้ำถึงช่วงเวลาให้ผู้เรียนสนใจและผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนโดยใช้คำชมเชยหรือให้รางวัลอย่างต่อเนื่อง

2.2.2 การเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกนำโครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนคำศัพท์ต่าง ๆ มาใช้เขียนเรื่องราวนอกจากนี้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางการใช้ภาษายิ่งขึ้นไป ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

2.2.2.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2556, น. 18) ได้กล่าวถึงการเขียนว่าทักษะการเขียน คือ การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ใช้โดยใช้รูปแบบให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนแต่ละเรื่อง ตลอดจนสำนวนได้อย่างถูกต้อง

บัญชา อังสกุล (2555, น. 37) ได้กล่าวถึงการเขียนว่าทักษะการเขียน คือ การเรียบเรียงความคิดเห็นอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนมิใช่เป็นเพียงการนำประโยคมาเขียนเรียงต่อๆ กันเท่านั้น ผู้เขียนจะต้องรู้จักเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สามารถสื่อสาร และสามารถให้ผู้อ่านเข้าใจแนวความคิดของข้อความนั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความรู้ของตนออกมาให้ผู้อื่นได้เข้าใจเหมือนผู้เขียน ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความสามารถในด้านศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่สละสลวย ตลอดจนพื้นฐานทางด้านวิญญานและจินตนาการด้วย

สนิท ตั้งทวี (2558, น. 22) ได้กล่าวถึงการเขียนว่าทักษะการเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในการใช้ภาษาได้ดีเพียงไร

กรมวิชาการ (2552, น. 18) ได้กล่าวถึงการเขียนว่าทักษะการเขียน คือ การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนที่ผ่านข้อความให้ผู้อ่านเป็นภาษาเขียนที่รวมทักษะการเขียนด้วยลายมือ สะอาดเรียบร้อยไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์หรือตัวเขียน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสมและการนำเสนอ เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ

บัญชา อังสกุล (2555, น. 37) ได้กล่าวถึงการเขียนว่า ทักษะการเขียน คือ การเรียบเรียงความคิดเห็นอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนมิใช่เป็นเพียงการนำประโยคมาเขียนเรียงต่อๆ กันเท่านั้น ผู้เขียนจะต้องรู้จักเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สามารถสื่อสาร และสามารถให้ผู้อ่านเข้าใจแนวความคิดของข้อความนั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความรู้ของตนออกมาให้ผู้อื่นได้เข้าใจเหมือนผู้เขียน ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความสามารถในด้านศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่สละสลวย ตลอดจนพื้นฐานทางด้านวิญญานและจินตนาการด้วย

สนิท ตั้งทวี (2558, น. 22) ได้กล่าวถึงการเขียนว่าทักษะการเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในการใช้ภาษาได้ดีเพียงไร

สรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษเป็นการสื่อความหมายภาษาอังกฤษ ด้วยตัวอักษร เพื่อให้เข้าใจกันระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารหรือเขียนกับผู้อ่านเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ใช้โดยให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนในแต่ละเรื่องด้วยสำนวนภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกับผู้เรียน

2.2.2.2 ความสำคัญของการเขียน

- 1) เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
- 2) เป็นเครื่องมือสำคัญของการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
- 3) เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
- 4) เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น รัก ความรัก ความเข้าใจ
- 5) เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
- 6) เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิด ให้กว้างไกล และได้รวดเร็ว
- 7) เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
- 8) เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
- 9) เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียนเป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารให้ทั้งด้านความรู้ ด้านความคิด ด้านความเพลิดเพลินกับมนุษย์เราทุกเพศทุกวัย และช่วยเผยแพร่กระจายความรู้จากการบันทึกเป็นหลักฐานเพื่อสื่อสารให้กับคนในปัจจุบันและอนาคต

2.2.2.3 องค์ประกอบของการเขียน

บัญชา อิงสกุล (2555, น. 7) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนว่าผู้เขียนควรมีความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน

ทิพย์วรรณ ธงศักดิ์ (2553, น. 28) ได้กล่าวถึงการเขียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้ที่จะเขียนได้ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบจากง่ายไปหายาก 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การลอกเลียนแบบ (Copying) เป็นขั้นแรกและผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้คุ้นกับตัวอักษร โครงสร้างของประโยค และเครื่องหมายวรรคตอนตามแบบแผนที่กำหนดให้
2. การถอดแบบ (Reproduction) เป็นการเขียนประโยคหรือข้อความที่เคยเรียนมาแล้ว ทั้งการฟัง การอ่าน การคัดลอก และการจำมาเขียนซ้ำโดยไม่ดูต้นฉบับแล้วตรวจคำตอบจากประโยคต้นฉบับ
3. การเขียนประโยคเอง (Recombination) เป็นการนำคำหรือประโยคที่เคยเรียนมาแล้วทั้งการฟัง การอ่าน การคัดลอก และการจำ แต่มีความซับซ้อนทางด้านโครงสร้างของประโยคมาเปลี่ยนแปลงคำบางคำและนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง
4. การเขียนประโยคจากสิ่งที่กำหนด (Guided writing) ในขั้นนี้ผู้เขียนมีอิสระในการเลือกใช้ คำศัพท์ และโครงสร้างมากขึ้น แต่ยังอยู่ในขอบเขตของงานที่กำหนดให้
5. การเรียงความ (Composition) ผู้เขียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียนรู้จักทำเค้าโครงเรื่องเอง สามารถเลือกคำศัพท์ โครงสร้างของประโยคมาใช้เขียนเรื่องของตนได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2552, น. 24) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนมี ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการเขียน (Per-writing Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่เขียนและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะเขียน โดยการทบทวนความรู้เกี่ยวกับกลไกทางการเขียน
2. กิจกรรมระหว่างเขียน (While-writing Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนฝึกทักษะในขณะที่เขียนเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นำบัตรเชิญลักษณะต่าง ๆ มาเป็นแบบให้เขียนตาม เป็นต้น
3. กิจกรรมหลังการเขียน (Post-writing Activities) โดยผู้เรียนพยายามใช้ทักษะการเขียน สัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ คือ นำเรื่องที่เขียนมาอ่านให้เพื่อในชั้นฟังนำมาถามคำถามเขียนบทสนทนาในการสื่อความหมาย ตลอดจนการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น

กรมวิชาการ (2552, น. 18) ได้เสนอกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษไว้ 5 แบบ ดังนี้

1. การเขียนตัวอักษร มีขั้นตอนการสอนเขียนคือครูเขียนให้นักเรียน ดูเป็นตัวอย่างบนกระดาน นักเรียนใช้นิ้วเขียนในอากาศหรือนักเรียนเขียนลงในสมุดตามแบบสุดท้าย นักเรียนทำกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน เช่น การจับคู่ภาพกับตัวอักษร
2. การคัดลายมือ เป็นการเขียนตามแบบเพื่อให้เขียนถูกทิศทางการครั้งแรกครูอาจต้องเขียนให้ดูเป็นตัวอย่างบนกระดาน เพื่อให้นักเรียนเห็นลีลาการเขียนที่ถูกต้อง
3. การเขียนคำและประโยค ส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนจากบัตรคำเป็นการคัดคำศัพท์ลงสมุด การเขียนประโยคจะเป็นการเขียนอธิบายภาพ การเติมคำในช่องว่าง เป็นต้น
4. การเขียนตามคำบอกเป็นการถ่ายทอดภาษาจากการฟังและสะกดคำมาเป็นตัวอักษรในการอ่านให้นักเรียนฟังนั้น ครูควรจะอ่านด้วยความเร็วปกติเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฟังการอ่านออกเสียงที่ดีด้วยโดยครูต้องอ่านให้นักเรียนฟังหลายๆ ครั้ง
5. การเขียนเรื่องเลียนแบบ การเขียนเรื่องแบบนี้เป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะ จะทำให้นักเรียนอ่านสัก 1 เรื่อง แล้วฝึกตอบคำถามเพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องและสุดท้ายก็ให้นักเรียนเขียนเรื่องเลียนแบบเรื่องที่นักเรียนอ่านมาแล้ว

บัญชา อิงสกุล (2555, น. 37) ให้ความเห็นว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้เขียน
2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียงลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้

4. ลีลาในการเขียน (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง เลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน

5. กลวิธีในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้ตัวอักษรใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน

สรุปได้ว่า การเขียนมีองค์ประกอบสำคัญเริ่มจากขั้นเตรียมการเขียนการกำหนดกรอบคำหรือประโยคที่จะเขียน นำเสนอคำศัพท์ประโยค ไวยากรณ์ รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน กิจกรรมการเขียนเพื่อสื่อสารในรูปคำศัพท์หรือประโยค และการตรวจสอบคำศัพท์ ข้อความและประโยคหลังเขียนเพื่อความถูกต้องการใช้สำนวนภาษา

2.2.2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้และจำในสิ่งที่เรียนได้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์สำนวนถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอผู้เรียนจะเรียนรู้และจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมการเขียนเป็นระยะสม่ำเสมอ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนเขียนดังนี้

จิตนิกา ศรีมันตะ (2551, น. 45-46) แบ่งกิจกรรมที่นำมาใช้เสริมการเขียนในห้องเรียนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. กิจกรรมที่นักเรียนไม่ได้เขียนเองจากสิ่งที่ตนอ่าน ดังนี้

1.1 การคัดลอกข้อความของสิ่งที่อ่าน (Copy) ซึ่งอาจเป็นจดหมาย โฆษณา บทความในนิตยสาร โคลงกลอน หรือ ตำราอาหาร

1.2 การตรวจสอบ (Examine) การเลือกใช้ลีลาทางภาษาของผู้เขียน เช่น การใช้คำ เชื่อมโยงความ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์และการเรียงประโยค

2. กิจกรรมที่นักเรียนเขียนเองจากสิ่งที่อ่าน ดังนี้

2.1 การสรุปความ (Summarize) เป็นสรุปความสิ่งที่อ่านโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

2.2 การเติมคำ (Completion) เป็นการเว้นว่างเรื่องแล้วให้นักเรียนเติมคำให้สมบูรณ์โดยก่อนที่จะเติมนักเรียนต้องพิจารณาว่าคำที่เติมนั้นมีความหมายและไวยากรณ์เข้ากับเรื่องหรือไม่

2.3 การคาดเดา (Speculate) โดยการให้นักเรียนเขียนต่อจากเรื่องที่อ่าน โดยสมมติคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ทั้งนี้ต้องมีการแสดงเหตุผลประกอบด้วย

2.4 การมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งที่อ่าน (React) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะหรือชื่นชมต่อสิ่งที่อ่านมาแล้ว

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนทักษะการเขียนผู้สอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์การเขียนให้ชัดเจนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายและข้อมูลที่จะนำมาเขียนอย่างเพียงพอ และช่วยทำให้นักเรียนเขียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดได้

2.2.2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน

วาสนา โกวิทยา (2525, น. 16) ได้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าเนื้อหาที่จะใช้วัดการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะเริ่มตั้งแต่การคัดลายมือความถูกต้องของวิธีเขียนตัวอักษร การเขียนคำ การเขียนประโยค การใช้เครื่องหมายถูกต้อง การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ที่เหมาะสม การเขียนคำเต็มของตัวย่อ การจัดลำดับคำให้เป็นประโยคที่ต้องการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเขียนประโยคจากภาพ การแต่งบทสนทนาสั้นง่าย ๆ การเขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับเรื่องของตนเองและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว การเขียนตามคำบอกเป็นคำ ๆ และเป็นประโยคการตอบคำถาม และการเติมคำที่ขาดหายไปประโยคและเรื่องราวที่กำหนดให้

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2555, น. 44) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่ดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนได้เขียนจริงๆ ปริมาณและระดับความยากง่ายในการเขียนนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน อาจจะเริ่มจากระดับคำ ประโยคและข้อความสั้นๆ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อาจให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากภาพวาดจากชีวิตจริงหรือจากประสบการณ์ที่พบเห็น โดยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน หรือจุดประสงค์ของการเรียนในหน่วยการเรียนนั้น ๆ

การประเมินการเขียน อาจมีประเด็นในการประเมิน ดังนี้

1. การใช้ภาษา
2. เนื้อหาสาระ
3. การเรียบเรียงเนื้อหา

ระดับความสามารถของทักษะทางการเขียน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลไก ประกอบด้วย
 - 1.1 สามารถคัดลอกโคลงกลอนพร้อมทั้งเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
 - 1.2 สามารถเขียนประโยคโดยใส่เครื่องหมายวรรคตอนและแก้ไขตัวอักษรใหญ่ เล็กให้ถูกต้องได้
 - 1.3 สามารถเขียนแทนคำที่กำหนดให้ลงในประโยคได้
2. ระดับความรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1 สามารถเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ต้องการ
 - 2.2 สามารถเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์
 - 2.3 สามารถตอบคำถามจากภาพที่คุ้นเคยได้ ฯลฯ

3. ระดับถ่ายโอน ประกอบด้วย
 - 3.1 สามารถเรียงลำดับบทสนทนาได้ถูกต้อง
 - 3.2 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเรียงเป็นข้อความ 1 ย่อหน้า
 - 3.3 สามารถเปลี่ยนประโยคข้อความเป็น Active Voice ได้ ฯลฯ
4. ระดับสื่อสาร ประกอบด้วย
 - 4.1 สามารถกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ได้
 - 4.2 สามารถเขียนบรรยายภาพชุดได้
 - 4.3 สามารถเขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดให้ ฯลฯ
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งสามารถเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ จากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้มีความสั้น ยาว ตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาและระดับชั้น

การวัดและประเมินผลทักษะการเขียนมีนักภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้เสนอวิธีการประเมินผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้มีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

ทิพย์วรรณ ธงศักดิ์ (2553, น. 28) ได้เสนอการวัดและประเมินผลโดยใช้ระบบการตรวจให้คะแนนการเขียนไว้ 3 แบบ ดังนี้

1. การประเมินส่วนประกอบเฉพาะ (Rating Specific Elements) ซึ่งวิธีนี้ผู้สอนจะบอกให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าว่าจะประเมินส่วนประกอบเฉพาะของการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ โดยมีพื้นฐานด้านคำศัพท์ผู้สอนจะกำหนดคำศัพท์ (Key Word) ไว้ให้ 10 คำ ผู้เขียนจะได้ 1 คะแนน สำหรับคำแต่ละคำที่ใช้ได้อย่างถูกต้องนอกจากการให้คะแนนเป็นคำผู้สอนจะประเมินเรียงความทั้งเรื่อง โดยแบ่งการประเมินเป็นดีเด่น นำพอใช้หรือไม่นำพอใช้อาจมีการตรวจให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วย
2. การใช้มาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้สอนเตรียมขึ้น (Teacher Prepared Rating Scale) วิธีนี้ผู้สอนจะกำหนดว่าจะตรวจให้คะแนนของเรียงความในด้านใดบ้าง ซึ่งผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับระบบการให้คะแนน ก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำข้อสอบเขียนเรียงความเพื่อผู้เรียนจะได้ทราบว่าควรให้ความสนใจในประเด็นใดของการเขียนเรียงความ
3. การใช้มาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้เรียนเตรียมขึ้น (Student Prepared Rating Scale) วิธีนี้เป็นโครงการใช้เวลา 2 วัน ในวันแรกผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มแต่งเรียงความจากหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้สอนจะเข้าไปช่วยตามกลุ่ม เช่น ช่วยตอบคำถามและตรวจแก้ไข เมื่อแต่ละกลุ่มแต่งเสร็จและงานเขียนได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดในการสะกดคำด้านไวยากรณ์จึงให้ผู้เรียนในกลุ่มที่มีลายมือดีคัดลอกเรียงความของกลุ่มตนเองไว้ วันที่สอนผู้สอนจะแจกสำเนาของเรียงความที่ผู้เรียนแต่งเป็นกลุ่มในวันแรกให้ผู้เรียนซึ่งแบ่งกลุ่มใหม่ เป็นคู่เป็น

กลุ่มหรือคนเดียว จึงให้ผู้เรียนจัดอันดับงานเขียนตามความชอบขึ้นไปก็ลอกอันดับที่นักเรียนจัดไว้บนกระดานเพื่อเปรียบเทียบงานเขียนที่จัดอยู่ในอันดับต้นกับอันดับสุดท้ายเพื่อพิจารณาองค์ประกอบที่ทำให้งานอยู่ในระดับที่ต่างกันจดยการองค์ประกอบนั้นบนกระดาน เช่น จินตนาการ การเรียบเรียงข้อความ ความยาวของประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ จึงจัดกลุ่มตัวเลขไว้หลังองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น จินตนาการ 5 3 1 แล้วให้ผู้เรียนใช้มาตราส่วนประเมินค่านี้งานเขียนในกลุ่มทั้งหมด จงรวมคะแนนของแต่ละเรื่องเรียงความที่ผู้เรียนพิจารณาว่าดีที่สุดจะได้คะแนนมากที่สุดเรียงความที่มีคุณภาพต่ำสุดจะมีคะแนนน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินการเขียนได้ว่า การวัดและประเมินผลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นการวัดผลให้เป็นไปตามเกณฑ์ของภาษาที่กำหนดขึ้น ด้วยการตรวจให้คะแนนแล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณากำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่เหมาะสม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการตรวจผลงานของนักเรียนโดยการประเมินตามเกณฑ์คือ ถ้าทำถูกให้ 1 คะแนน ถ้าทำผิดให้ 0 คะแนน และพิจารณาความเหมาะสมในแบบสรุปแผนผังความคิดหรือส่วนประกอบเฉพาะในแต่ละกิจกรรมที่กำหนดขึ้น

2.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	- คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในการเล่น เกม วาดภาพ การทำอาหารและเครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there.

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - คำขอร้อง เช่น Please take a queue/Take a queue, please./Can /Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./Thank before you speak./ - คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมน เช่น Start./My turn./Your turn./Roll the dice./Count the number./Finish./ - คำบอกลำดับขั้นตอน First... Second... Next,...Then... Finally... etc.
	<p>2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค ข้อความ และบทกลอน - การใช้พจนานุกรม - หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
	<p>3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขายและลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750 - 950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
	<p>4. บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากการฟังและอ่านบท สนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถาม เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไร - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc.

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are... What...?/Where...? It is.../They are... What...doing? ...is/am/are... etc. - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... etc.

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	- บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../Hello,...I am...This is my sister. Her name is... Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./Bye./See you soon/later. /Good/very good./Thanks./ Thank you./Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้องคำอนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ	- คำสั่ง คำขอร้อง คำอนุญาต คำแนะนำที่มี 1 - 2 ขั้นตอน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	- คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้แสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../May...?/I need.../Help me!/Can/Could...?/Yes,.../ No,... etc.
	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว	- คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...?...is/are/can... Is/Are...going to...or?...is/are going to... etc.
	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	- คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกและการให้เหตุผล เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm .../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes... because... I/You/We/They love.../He/She loves... because... I/You/We/They don't like/love/feel... because... He/She doesn't like/love/feel... because... I/You/We/They feel... because... etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตารางที่ 2.3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	- ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1 - 500 ลำดับวัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ - เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	- คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	- ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 2.4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	- ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 2.5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	- ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย - การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย	- ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 2.6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	- การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตารางที่ 2.7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	- การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตารางที่ 2.8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

ตารางที่ 2.9 การจัดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	เวลาจัดกิจกรรม
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ			40 นาที
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง In My House	ประโยคคำถาม - ประโยคคำตอบ What is this? This is.....	2 ชั่วโมง
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง In My School	In My School ประโยคคำถาม - ประโยคคำตอบ What is this? This is.....	2 ชั่วโมง
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Places	ประโยคคำถาม - ประโยคคำตอบ Where is this? This is Where are you going? I am going to....	2 ชั่วโมง
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Colors	ประโยคคำถาม - ประโยคคำตอบ Is this/that a/an...(color)...? Yes, it is./No, it is not. What color do you like ? I like..(color)... What is color? It is.....(color).....	2 ชั่วโมง

ตารางที่ 2.9 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	เวลา จัดกิจกรรม
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Occupations	This is a/an..... That is a/an..... What does he / she do ? He / She is a/an..... Is he / she a ..?Yes, he / she is. / No, he / she is not.	2 ชั่วโมง
Free time and Shopping	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Animals	This is a/an..... That is a/an..... What does eat? ...ชื่อสัตว์...eats ...อาหาร What is this? This is a/an..... Is this ชื่อสัตว์ ? Yes, it is. / No, it is not isn't).	2 ชั่วโมง
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ			40 นาที

2.4 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติงานซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายของหลักสูตรผู้สอนพยายามคัดสรรการบสนการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 22)

2.4.1 หลักการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเชื่อว่าทุกคน

ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับนักเรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2.4.2 กระบวนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้สร้างของกระบวนการสร้างความรู้กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และการแก้ไขปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติลงมือทำจริง กระบวนการจัดการกระบวนการวิจัยกระบวนการเรียนรู้ของตนเองกระบวนการพัฒนาทักษะนิสยกระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรดั่งนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาธรรมชาติความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ใน กระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1. บทบาทของผู้สอน

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำทหายความสามารถของผู้เรียน

1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

1.5 จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2. บทบาทของผู้เรียน

2.1 กำหนดเป้าหมายวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

2.2 เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

2.3 ลงมือปฏิบัติจริงสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.4 ปฏิสัมพันธ์ทำงานทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

2.5 ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นการการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

3.1 การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิคการประเมิน อย่างหลากหลาย เช่นการซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด

3.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

การศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.4 การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียน ทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจน เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ เป็นกรอบและเกณฑ์ของการจัดหลักสูตรและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการเพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันท่วงทีเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบการศึกษา จะต้องจัดระบบบริหารการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้มีหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดและเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันไป

2.2 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ อย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ผู้สอนมักจะดำเนินการสอนโดยเริ่มตั้งแต่การสอนศัพท์สอนอ่าน แล้วจึง สอนโครงสร้างของประโยค คำศัพท์ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษาที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ข้อความ ประโยคและโครงสร้างของภาษา ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ ดังนี้

ทัศนีย์ พันธโยธาชาติ (2553, น. 8-9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าคำศัพท์เป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เด็กจะอ่าน พูด เขียนหรือแสดงความคิดเห็นได้ดีต้องเข้าใจคำศัพท์จึงจะเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ได้

Allen & Vallette (1977, p. 112) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าการรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจใน การใช้ภาษา สื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2557, น. 12) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าการรู้คำศัพท์จะช่วยให้เด็กนักเรียนจะช่วยให้เด็กนักเรียนเข้าใจความหมายของคำสามารถเรียงลำดับตัวอักษรได้ ถูกต้อง กล่าวพูด อ่านและเขียนเป็นประโยคอย่างมั่นใจ คำศัพท์คือ กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพูดที่มีความหมายทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลๆ หนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns & Lowe. 1966, p. 48) จึงกล่าวได้ว่าคำศัพท์ มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่านเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร (Huang. 1993, p. 201-208)

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นการรู้ความหมายของคำศัพท์ให้เป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านการอ่าน การพูด การเขียนหรือการแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

2.2.2 ประเภทของคำศัพท์

การสอนคำศัพท์ ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด จะต้องใช้คำศัพท์ประเภทไหน และมากน้อยเพียงใด (นิธิตา อติภทรนันท์, 2551, น. 16-18) ดังนั้น การแบ่งประเภทคำศัพท์ตามระดับของผู้เรียนสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ได้พบเห็นบ่อย ๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน (Active Vocabulary) นอกจากครูจะสอนให้รู้จักความหมายแล้ว จะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำ ประโยค ได้ทั้งในการพูดและการเขียนซึ่งถือว่าเป็นทักษะขั้นการนำไปใช้

2. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ไม่ค่อยพบเห็นหรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบเห็นบ่อย ครูเพียงสอนแต่ให้ความหมายที่ใช้ในประโยคก็เพียงพอ เน้นให้นักเรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจ โดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน

นอกจากนี้ ยังได้มีการแบ่งประเภทของคำศัพท์ตามโอกาสที่ใช้หรือพบในแต่ละทักษะทางภาษา โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (นันทิยา แสงสิน, 2527, น. 17-18) ดังนี้

1. คำศัพท์เพื่อการฟัง เป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในเด็กเล็ก เพราะไม่เคยเรียนรู้ภาษา มาก่อน เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย และการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน

2. คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับ การฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้นต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ โดยคำศัพท์เพื่อการพูดจำแนกออกได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ คำศัพท์ที่ใช้ภายในบ้านหรือระหว่างเพื่อนฝูง คำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนหรือการทำงาน และคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อราชการ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน

3. คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและเป็นปัญหามากสำหรับ เด็ก ที่เรียนภาษา คือ ต้องรู้ความหมายเพื่อที่จะนำไปตีความเนื้อหา และข้อความที่อ่านได้

4. คำศัพท์เพื่อการเขียนเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูง และยาก เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

สรุปได้ว่า การแบ่งคำศัพท์ออกเป็นประเภทตามลักษณะการใช้ตามโอกาสนั้นมี ผลสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง โดยผู้สอนที่จะต้องช่วยสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับการใช้ในโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.2.3 องค์ประกอบของคำศัพท์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบคือ

2.2.3.1 รูปคำ (Form) หรือการสะกดคำนั้น ๆ ถ้าจะกล่าวตามหลักของ ภาษาศาสตร์อย่างเคร่งครัดแล้ว คำ ๆ เดียวกัน ความหมายเดียวกัน อาจมีรูปร่างต่างกันได้ เช่น is กับ 's หรือ will not กับ won't เช่นเดียวกับคำอื่น ๆ ที่เปลี่ยนรูปร่างก็เปลี่ยนความหมาย เช่น man – men, walk – walked ก็มีความหมายแตกต่างกัน เพราะรูปร่างแตกต่างกัน เป็นต้น

2.2.3.2 ความหมาย (Meaning) คำแต่ละคำอาจมีความหมายที่แฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกัน คือ

1) ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำตามพจนานุกรม สำหรับภาษาอังกฤษแล้ว คำหนึ่ง ๆ มีความหมายหลายอย่างบางคำอาจใช้ ในความหมายแตกต่างกันเป็นร้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่า ความหมายที่แตกต่างออกไปหรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษาแตกต่างกันเป็นร้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายแตกต่างออกไป หรือความหมายที่คนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา

2) ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้ เมื่ออยู่ตามลำพังโดด ๆ อาจหาความหมายได้ง่าย เช่น s เมื่อต่อท้ายคำนามบางจำพวก เช่น hats, pens จะแสดงความหมายเป็นพหูพจน์ของนามนั้น ๆ คือ ช่วยบอกว่ามีจำนวน “มากกว่าหนึ่ง”

3) ความหมายจากการเรียงคำ (Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป แล้วแต่การเรียงลำดับ เช่น boathouse แตกต่างจาก houseboat หรือ Is she going home ? แตกต่างจาก She is going home.

4) ความหมายจากเสียงขึ้น – ลง (Intonation Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นลงของผู้พูดเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า

2.2.4 ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) ซึ่งมีข้อจำกัดแตกต่างกันไปแล้วแต่ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ สำหรับภาษาอังกฤษจำแนกออก ดังนี้

2.2.4.1 ขอบเขตด้านไวยากรณ์ เช่น ในภาษาอังกฤษการเรียงลำดับคำเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นตำแหน่งของคำในประโยคที่ต่างกันไป ทำให้คำนั้นมีความหมายแตกต่างกันออกไป

2.2.4.2 ขอบเขตทางภาษาพูดและทางภาษาเขียน คำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น ไม่ใช้ในภาษาเขียนเช่นเดียวกันกับคำบางคำใช้ในภาษาเขียนโดยเฉพาะไม่นิยมใช้ในภาษาพูด

2.2.4.3 ขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น การใช้คำศัพท์บางคำมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น และแม้แต่ในประเทศเดียวกันก็มีภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

2.2.5 กลวิธีในการสอนคำศัพท์ ในการสอนคำศัพท์มีการใช้กลวิธีในการสอนคำศัพท์อย่างหลากหลาย ดังนี้

2.2.5.1 การใช้ของจริง (Real objects) เหมาะสำหรับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete noun) และไม่ลำบากสำหรับผู้สอนในการนำมาประกอบการสอน เช่น ของใช้ในห้องเรียน ผลไม้ ส่วนประกอบของของแซนด์วิช เป็นต้น

2.2.5.2 การใช้หุ่นจำลอง (Models) เหมาะสำหรับกรณีที่ผู้สอนไม่สะดวกในการนำของจริงมาใช้สอนคำศัพท์ เนื่องจากราคาแพง มีขนาดใหญ่ หรือไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ในห้องเรียน เช่น การสอนผลไม้บอกฤดู การสอนเรื่องสัตว์ หรือการสอนเรื่องยานพาหนะ เป็นต้น

2.2.5.3 การใช้รูปภาพ (Pictures) ปัจจุบัน รูปภาพเป็นอุปกรณ์การสอนที่หาง่าย ราคาถูก และน่าสนใจ สามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้ง่ายทั้งคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งสามารถนำเสนอเป็นภาพกระดาษ หรือภาพอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมและความเหมาะสมของห้องเรียน

2.2.5.4 การใช้กิริยาท่าทาง (Actions) ในการสอนคำศัพท์ที่เป็นการแสดงกิริยาท่าทาง หรือสามารถแสดงด้วยการแสดงท่าทาง เช่น คำกิริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท การใช้กิริยาท่าทางประกอบจะทำให้ผู้เรียนเห็นความหมายเด่นชัดขึ้น

2.2.5.5 การใช้คำนิยาม (Definition) ในการสอนคำที่สามารถใช้ประโยคง่ายๆ ในการให้นิยามความหมายของคำ การให้คำนิยามก็สมารถทำให้นักเรียนเข้าใจคำนั้นๆ ได้ง่าย

2.2.5.6 การใช้บริบท (Context) การใช้บริบทในการสอนคำศัพท์ในกรณีที่คำนั้นๆ ไม่สามารถใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวในการนิยามความหมายได้เข้าใจแต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลายๆ ประโยคช่วยบอกความหมาย

2.2.5.7 การใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) คือการเอาคำศัพท์ที่มีผู้เรียนรู้จัก และมีความหมายเดียวกันกับคำใหม่มาเปรียบเทียบกัน

2.2.5.8 การใช้คำที่มีความหมายตรงข้าม (Antonym) คือการเอาคำศัพท์ที่มีผู้เรียนรู้จักและมีความหมายตรงข้ามกับคำใหม่มาเปรียบเทียบกัน

2.2.5.9 การแปลคำศัพท์ กรณีที่คำศัพท์ที่สอนไม่สามารถใช้กลวิธีดังกล่าวข้างต้นหรือใช้แล้วเสียเวลามาก และไม่สามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้ชัดเจน การแปลความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาแม่ก็เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด (สร้อยชนก เฟื่องฟู, 2553, น. 12-13) ดังปรากฏผลในตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็นการประเมิน						
ความเข้าใจ	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้เกือบ ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่อ่าน ได้น้อยมาก	4	4
การจับใจความสำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	4	4
การจับใจความสำคัญ (ต่อ)	ให้จับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	ให้จับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	ให้จับ ใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	ให้จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	4	4
การรู้ความหมาย คำศัพท์	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เกือบ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เล็กน้อย	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้น้อย มาก	4	4
รวม					16	16

จากตาราง 2.10 เกณฑ์การประเมินคำศัพท์และการแปลความหมายของคำศัพท์ในประเด็น 3 ด้าน คือ ด้านความเข้าใจ ด้านการจับใจความสำคัญ และด้านการรู้ความหมายคำศัพท์ มีน้ำหนัก/ความสำคัญในแต่ละด้าน 4 คะแนน เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์กำหนดการให้คะแนนต่ำสุดถึงมากที่สุด อยู่ระหว่าง 1 คะแนน ถึง 4 คะแนน

ตารางที่ 2.11 เกณฑ์ประเมินการอ่านและเกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็นการประเมิน						
การใช้ภาษา	การสะกดคำศัพท์ ถูกต้อง การเลือกใช้คำตรงกับเนื้อหา ประโยค ถูกต้อง มีเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง	การสะกดคำศัพท์ผิด เล็กน้อย พอเดา ความหมาย ได้เขียนรูปประโยคผิด ผิดหลักไวยากรณ์ เล็กน้อย เครื่องหมายวรรคตอนที่ไม่ถูกต้อง	สะกดคำผิดมากแต่พอเดา ความหมาย ได้รูปประโยค ผิดพลาดมาก เครื่องหมายวรรคตอนไม่ครบหรือไม่ถูกต้อง	สะกดคำผิดมาก เขียนรูปประโยคไม่มีความหมาย ถูกต้อง ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน	4	4
เนื้อหา	มีรายละเอียดเนื้อหาตรงกับลักษณะที่กำหนดมากที่สุด	รายละเอียดของเนื้อหา มากแต่ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมด	มีรายละเอียดของเนื้อหา น้อย	มีรายละเอียดของเนื้อหา น้อยมาก	4	4
รวม					8	8

จากตาราง 2.11 เกณฑ์ประเมินการอ่านและเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งกำหนดประเด็นไว้ 2 ด้าน คือ ด้านการใช้ภาษา และด้านเนื้อหาที่มีน้ำหนัก/ความสำคัญในแต่ละด้าน 4 คะแนน เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์กำหนดการให้คะแนนต่ำสุดถึงมากที่สุด อยู่ระหว่าง 1 คะแนน ถึง 4 คะแนน

2.3 กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op-Co-op)

กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวล สิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ (จิรภา มะละกา, 2559, น. 15) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกันโดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือการเรียนรู้เป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมากยิ่งขึ้นรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบไปด้วย ความหมาย วัตถุประสงค์ องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมขั้นตอนการจัดกิจกรรม เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ เงื่อนไขการเลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเหตุผลของการผสมผสานการสอนแบบต่าง ๆ และสรุปท้ายบทรวมทั้งตอนท้ายจะมีกิจกรรมและคำถามท้ายบท

2.3.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุภาพร ศรศิลป์ (2557, น. 40-41) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

เกศรา อินทนนท์ (2556, น. 42) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

สหรัฐ ลิขณะสุด (2563, น. 55) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัว และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในกลุ่มสมาชิกโดยความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกัน และสมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับมอบหมายมีกิจกรรมทำงานแบบช่วยเพื่อนในกลุ่มสมาชิกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปด้วยกันผู้สอนส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มโดยมีเป้าหมายผลสำเร็จในการทำงานร่วมกัน

2.3.2 วัตถุประสงค์

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 42) ได้กล่าวว่า ดังนี้

2.3.2.1 เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

2.3.2.2 เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ

2.3.2.3 เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นการเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

2.3.3 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 42) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมแบบร่วมแรงร่วมใจว่ามีลักษณะ ดังนี้

2.3.3.1 มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

2.3.3.2 สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน

2.3.3.3 สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน

2.3.3.4 สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น

- 1) เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
- 2) เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
- 3) เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
- 4) เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
- 5) เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
- 6) เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่มความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

2.3.4 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

ซูจิตร์ เนืองโนราช (2551, น. 26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกันมีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Portative Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคลเป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคลโดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคน ในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ

นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำการไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดีและบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อยและกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 42) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกันมีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือและการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำ ความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด

เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไรเพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิมเป็น การฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นทางการ

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบ ร่วมมือมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม
2. มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกัน ทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่มด้วย ความรู้สึกที่ดีต่อกัน
3. มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับ การทดสอบเป็นรายบุคคล
4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อยทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงาน กลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อนเพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การ ทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการ ที่ จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมาย ในการทำงานร่วมกันโดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกันมีการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยที่สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ เกิดทักษะการทำงานกลุ่มเริ่มตั้งแต่ขั้นการวางแผนปฏิบัติงาน การดำเนินงานตามแผน ตลอดจน การ ประเมินผลและการสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงงาน โดยมีการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ ในการทำงานร่วมกัน

กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 42) ได้กล่าวว่า จากองค์ประกอบสำคัญ ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกันความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่าง บุคคล การทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มองค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างออกไปจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือการเรียนรู้เป็น กลุ่มแบบดั้งเดิมนั้นเป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันแบ่งงานกันทำ สมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จเน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้น

สมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 46-48) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2.12 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างสมาชิก 2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเอง 3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน 4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ 5. รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกด้วยกัน 6. เน้นผลงานและการคงอยู่ซึ่งความเป็นกลุ่ม 7. สอนทักษะทางสังคมโดยตรง 8. ครูคอยสังเกตและหาโอกาสแนะนำ 9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อประสิทธิผลกลุ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก 2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง 3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน 4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว 5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง 6. เน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว 7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย 8. ครูขาดความสนใจหน้าที่ของกลุ่ม 9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

2.3.5 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 42-48) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน

ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์ หากคำตอบผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูลค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับทุกคนร่วมรับผิดชอบร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่มคอยเป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่ม และรายบุคคล

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2.3.6 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

ศิริวรรณ เพียรการ (2561, น. 64) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ มีดังนี้ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันสมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูดแสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่ง ภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกันร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกันอีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสารทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

สทริฐฐ์ ลักษณะสุด (2563, น. 54-55) กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นการสอนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-6 คนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกันนักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่เก่งจะช่วยนักเรียนที่ไม่เก่งทำให้นักเรียนที่เก่งมีความรู้สึกภูมิใจ รู้จักใช้เวลา มีความอบอุ่นมีความรู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เรียนที่สำคัญในการเรียนแบบร่วมมือนี้นักเรียนในกลุ่มได้ ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ถือว่าการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริงจึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกันฟังความคิดเห็นและกันมีการรับฟังความคิดเห็นทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น

3. ด้านทักษะการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีงามทางสังคม การเรียนแบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและส่งผลให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันทักษะทางสังคมที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจกัน การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการข้อขัดแย้ง ทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นต้น

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหาในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะได้รับทราบและทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็จะระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาเมื่อทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา อภิปรายให้เหตุผลซึ่งกันและกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่า จะเลือกวิธีการใด แก้ปัญหาจึงจะเหมาะสม พร้อมกับลงมือกันแก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ตลอดจนทำการประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่ม

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับการที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกันยอมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองและคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถช่วยให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จได้

พจนานุกรม ผลิตกิจ (2552, น. 42-44) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุกๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน

2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

พนอ เล็ดรอด (2559, น. 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อนักเรียนไว้ ดังนี้

1. ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน และแลกเปลี่ยนความรู้โดยมุ่งให้ผลการเรียนของกลุ่มมีคะแนนสูงเมื่อมีการวัดผล ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องสนใจศึกษาในเรื่องที่ได้รับมอบหมายและผู้เรียนประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ'

2. เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มการเรียนจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่า และความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิกกลุ่มรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มทำให้เพิ่มความมั่นใจในการทำงาน และการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระที่จะคิดและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3. ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน เนื่องจากธรรมชาติและลักษณะการเรียนแบบร่วมมือจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหา และเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม อธิบายหรือบอกเล่าสิ่งที่รู้ให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนหรือผู้บอกเล่า อธิบาย มีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีและชัดเจนมากขึ้น และผู้รับฟังก็สามารถเข้าใจในอีกแนวคิดนอกเหนือจากความคิดเห็นของตนเอง

4. พัฒนาทักษะทางด้านสังคม การเรียนการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือจะทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ปรึกษาหารือกัน พูดคุย เสนอความคิดเห็นซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านสังคมที่ดีต่อกันมีความเข้าใจกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นการฝึกทักษะที่ดีให้แก่ผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

5. เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและก่อให้เกิดสัมพันธที่ดีต่อกัน การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน แม้กระทั่งเพื่อนที่เรียนด้อยในชั้นเรียน เมื่อจัดให้เรียนแบบร่วมมือก็จะแสดงความสามารถของตนเองทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้และเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มการเรียนเป็นระยะๆ ทำให้เพื่อนทุกคนในชั้นเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกันจะทำให้ทุกคนในชั้นเรียนไม่ว่าผู้ที่เรียนดีหรือเรียนด้อย ความสัมพันธที่ดีต่อกันมากกว่าการเรียนแบบปกติ

2.3.7 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ศิริวรรณ เพียรการ (2561, น. 64) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายวิธี ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw)

ปริศนาความคิดเป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟังวิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิ๊กซอร์ จึงเรียกวิธีนี้ว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด

ลักษณะการจัดกิจกรรมผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มร่วมกัน เรียกว่ากลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกันแล้ว แยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกันกลุ่มใหม่นี้เรียกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันเสร็จก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิมคือกลุ่มบ้านของตนนำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟังผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournaments : TGT)

เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขันโดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบเมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกันเมื่อการแข่งขันจบลงผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization : TAT)

เทคนิคการเรียนรู้วิธีนี้เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มจะมีสมาชิก 2-4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI)

กลุ่มสืบค้นเป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบหรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียนโดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อยแต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อมผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่มแล้วร่วมกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT)

กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้วิจัยนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

ลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่ง ใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงานเป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบกลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงาน ของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะ ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบ คำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคนกลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากที่สุดว่า ได้ช่วยเหลือกันดี

ลักษณะการจัดกิจกรรมสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะร่วมกัน อภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอนผู้สอนจะเรียก สมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op)

กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่งโดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถ และความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ที่ทำงานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกันและสนองต่อหลักการของการเรียนรู้ และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จ ของทุกคน” การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะและ ความสามารถของตนเองโดยได้รับความช่วยเหลือและแนะนำจากเพื่อนนักเรียนที่เรียนเก่ง ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามอธิบายให้นักเรียนที่เรียนปานกลางหรือนักเรียน ที่เรียนอ่อน เพื่อให้กลุ่มของตนเองนั้น ได้รับการยอมรับและเกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสแนะนำ เพื่อนสว่นนักเรียนที่เรียนปานกลางหรือนักเรียนที่เรียนอ่อน จะพยายามปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการเหตุผลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว จึงสนใจที่จะจัดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค Co-op Co-op ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเอง และช่วยเหลือเพื่อนอันจะ เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ผล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นวิมลรัตน สุนทรโรจน (2551, น. 28)

ลักษณะการจัดกิจกรรมสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงให้ต่อเนื่องเชื่อมโยง มีความสละสลวย เสร็จแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่ผู้สอนมุ่งหวังเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ผู้ตามกลุ่มในกลุ่ม และฝึกการทำงานให้ประสบผลสำเร็จในรูปแบบของทีมงานเกิดมิติการเรียนรู้ทางสังคม โดยผู้สอนควรเลือกใช้เทคนิควิธีต่างๆ มาจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3.8 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co - op - Co - op)

การเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ นักเรียนช่วยกันอภิปรายหัวข้อที่จะศึกษา แบ่งหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่แตกต่าง กลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาตามความสนใจของกลุ่ม กลุ่มแบ่งหัวข้อย่อยออกเป็นหัวข้อเล็กๆ เพื่อนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเลือกไปศึกษา และมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนภายในกลุ่มแล้วนักเรียนเลือกศึกษาเรื่องที่ตนเลือกและนำเสนอต่อกลุ่ม กลุ่มรวบรวมหัวข้อต่าง ๆ จากนักเรียนทุกคนภายในกลุ่ม แล้วรายงานผลงานต่อชั้นเรียนและมีการประเมินผลงานของกลุ่ม

2.3.8.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Co - op Co - op)

การสอนกลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกันโดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนในวิชาใดก็ได้ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

- 1) กำหนดขอบข่ายประเด็นหรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา
- 2) ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา
- 3) กำหนดกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถคละกัน
- 4) แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา
- 6) สมาชิกแต่ละกลุ่มช่วยกัน กำหนดหัวข้อย่อย แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อ
- 7) สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นกลุ่ม อาจมีการอ่านบททวนและปรับแต่งภาษาให้ ผลงานกลุ่มที่ทำรวมกันมีความสละสลวยต่อเนื่อง เตรียมผู้ที่ให้นำเสนอผลงานกลุ่ม
- 8) นำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน

9) ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผลโดยประเมินทั้งกระบวนการทำงานกลุ่มและผลงาน กลุ่มและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค Co-op Co-op มีผลดีคือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีผลงานมากขึ้น ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น มีสุขภาพจิตดีขึ้น และมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เป็นกิจกรรมการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมสมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยที่สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วม มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ เกิดทักษะการทำงานกลุ่มเริ่มตั้งแต่ขั้นการวางแผนปฏิบัติงาน การดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินผลและการสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงงาน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้แบบทุกคนในกลุ่มร่วมมือกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ว่าความสำเร็จแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือความสำเร็จของทุกคน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสง จำนวน 21 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ในครั้งนี้

2.4 แผนการจัดการเรียนรู้

ครูผู้สอนที่สามารถพัฒนาการสอนได้ดีนั้น จะต้องสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีได้ด้วยเพราะแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเปรียบเสมือนแนวทางหรือคู่มือของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เตรียมไว้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนและการสอนที่ขาดการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้นอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งมีขอบเขตในการการศึกษาตามลำดับการนำเสนอ ดังนี้

2.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หรือคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษาหรือตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การวัดและประเมินผล (ชนาธิป พรกุล, 2554, น. 134) ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษา

หลายท่าน ได้กล่าวถึง ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้หลายทัศนะ ดังต่อไปนี้

รุจิร ภูสาระ (2551, น. 159) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องบอกได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติคืออะไร จะเสริมสร้างกิจกรรมใดเพื่อพัฒนาผู้เรียนบ้างในการจัดกิจกรรมครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรผู้เรียนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

โชติกา ภาชีผล (2554, น. 5) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าที่ทำให้ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 51) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นจากแนวการจัดการเรียนของกลุ่มหรือกรมวิชาการ ภายใต้กรอบสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 21) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนที่ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดทำไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสพการณ์การเรียนรู้และการ วัดประเมินผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธสงามวิทยาส่ง จำนวน 21 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง ใช้จัดการเรียนรู้ทั้งรูปแบบบรรยายและทำกิจกรรม

กลุ่ม มีองค์ประกอบหลักประกอบด้วย 1) สารสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนการสอน 7) การวัดผลและประเมินผล (Assessment) 8) ความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการโรงเรียน 9) ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน 10) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และ 11) ภาคผนวก ซึ่งทุกองค์ประกอบที่กล่าวมาจะต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง

2.4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้หลากหลายมุมมอง ดังนี้

ชัยวัฒน์ ดุขศรีแก้ว (2553, น. 134) สรุปความสำคัญของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ทำให้การจัดการการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี
3. ทำให้ครูมีผลงานที่มีศักยภาพเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่สามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน
7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

9. ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน และยังช่วยให้ครูสามารถใช้เป็นสื่อการสอนสำหรับสอนแทนเมื่อครูผู้สอนไม่สามารถมาจัดการเรียนการสอนได้

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 374) ได้อธิบายความจำเป็นที่จะต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิเช่น

1. การกำหนดหลักสูตรที่กว้างเกินไป และกำหนดในลักษณะทั่วไปไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้สอนแบบใดหรือลึกซึ้งเท่าใด
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรมักถูกกำหนดออกมาในรูปแบบของวัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไป ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทำให้บางครั้งผู้สอนไม่

ทราบว่าจะต้องสอนอย่างไรจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเพราะวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้นปฏิบัติตามได้ยาก

3. หลักสูตรไม่ได้กำหนดกิจกรรมไว้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตามเพียงฝ่ายเดียวจึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

4. หลักสูตรไม่ได้กำหนดอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่ชัดเจนครบถ้วนอีกทั้งยังไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ผู้สอนและผู้เรียนมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักเกณฑ์ตามหลักสูตรจึงทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ไม่หลากหลาย โดยตามแบบเรียนเป็นหลัก

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเองก่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้อย่างส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล และยิ่งไปกว่านั้นแผนการจัดการเรียนรู้อย่างสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ ใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วยังมีประโยชน์ต่อวงการศึกษาก็ด้วย

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะผู้สอนนั้นได้ออกแบบการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า และถือว่าผู้สอนมีการเตรียมตัวสำหรับจัดการเรียนการสอนไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามเนื้อหาสาระวิชาและครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมีผลโดยตรงทั้งต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและความเชื่อมั่น สามารถสอนได้ตามลำดับขั้นตอนที่ระบุในแผนอย่างราบรื่น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์

2. ส่งผลให้การสอนนั้นคุ้มค่ากับเวลา เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายเพราะครูผู้สอนมีทิศทางในการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เกิดความคิด เจตคติและทักษะ ตลอดจนเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ และบรรลุผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีเครื่องมือวัดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนทราบถึงความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา

4. ทำให้ครูผู้สอนมีเอกสารบันทึกการสอน สำหรับใช้เป็นแนวทางในปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป

5. เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในเรื่องนั้นๆ ตลอดจนวิชาที่เรียนและรวมไปถึงเจตคติที่ดีต่อตัวครูผู้สอนเอง เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้สอนสามารถสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจมีความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางวัตถุ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบ และสื่อการสอนที่เตรียมพร้อมจะทำให้ครูผู้สอนมั่นใจในการสอน สามารถสอนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาและต่อครูผู้สอนตามลำดับ

2.4.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำรายวิชาแต่ละรายวิชาที่จะสอนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า แผนการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบดังแผนที่นำทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยส่วนย่อยที่ผูกโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกันดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สารระสำคัญ เนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

ไสว ประภาศรี (2553, น. 224) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนชื่อเรื่อง ประกอบด้วย ชื่อกลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียนชื่อแผนและเวลา 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สารระสำคัญหรือความคิดรวบยอดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สารระการเรียนรู้ หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียน กิจกรรมเสนอแนะ หรือบันทึกหลังสอน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2557, น. 87) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประการหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สารระ/เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ขั้นตอนการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในการวางแผนงานใดก็ตาม องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการวางแผน คือ 5W และ 2H ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

W1 (Why) หมายถึง สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)

W2 (What) หมายถึง สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)

W3 (Who) หมายถึง สอนใคร (ใครสอน/สอนใคร)

W4 (Where) หมายถึง สอนที่ใด

W5 (When) หมายถึง สอนเมื่อใด

H1 (How) หมายถึง สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)

H2 (How) หมายถึง ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

เอมมีกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 81-82) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) สาระสำคัญ 2) ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 85) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา) 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะ (อาจจะไม่มีก็ได้) 8) บันทึกหลังการสอน และ 9) ภาคผนวกของแต่ละแผน (ถ้ามี)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับใช้เป็นเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เป็นแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าโฮงามวิทยาสง จำนวน 6 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง มีองค์ประกอบหลักประกอบด้วย 1) สาระสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สาระการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้การสอน 7) การวัดผลและประเมินผล 8) ความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการโรงเรียน 9) ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน 10) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และ 11) ภาคผนวก ซึ่งทุกองค์ประกอบที่กล่าวมาจะต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง

2.4.4 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างเหมาะสมผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความถูกต้องนั้น หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น และความสอดคล้อง

หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน
4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีความ

หลากหลาย

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 59) อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)

2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)

4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)

5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)

6. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพ ที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. สามารถแปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องสามารถเข้าใจ และใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำแผน

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้มีองค์ประกอบครบถ้วน และสอดคล้องกัน โดยเฉพาะเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มุ่งเน้นและส่งเสริมผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้เป็นกลุ่มร่วมมือกันเพื่อให้ทำกิจกรรมกลุ่มประสบผลสำเร็จเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.5 การจำแนกประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์ (2557, น. 37) ได้กล่าวว่า แผนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมี 3 ประเภท ได้แก่

1. แผนระยะยาว
2. แผนรายหน่วย
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 376-378) ได้แบ่งประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาของการจัดทำแผนซึ่งมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว หรืออาจเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น กำหนดการสอน โครงการสอน หรือแผนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดทำเพื่อการวางแผนและเตรียมการในการนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนระยะยาวอาจเป็นการวางแผนที่ยังไม่ให้รายละเอียดมากนัก เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเพิ่มเติมรายละเอียดจากโครงสร้างรายวิชา โดยทั่วไปแล้วการจัดทำกำหนดการสอนควรเขียนในรูปตาราง และมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- 1.1 ส่วนหัวของกำหนดการสอน ต้องระบุว่าเป็นกำหนดการสอนรายวิชาใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ระดับชั้นไหน ระบุสัปดาห์ เรียงจากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน หน่วยกิต รวมไปถึงเวลาที่เรียนต่อภาคเรียน

- 1.2 หน่วยการเรียนรู้และหัวข้อเรื่อง

- 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนดต้องครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบ วิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชาเป็นหลักในการเลือกเทคนิควิธีการสอน

- 1.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ครอบคลุมแหล่งการเรียนรู้ทั้งที่เป็นสถานที่และบุคคล นอกจากนี้ยังอธิบายถึงลักษณะของกำหนดการสอนที่ดีไว้ว่าควรมีลักษณะต่าง ๆ ได้แก่

- 1.5.1 เป็นแนวการสอนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หลักสูตร
- 1.5.2 สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและมีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- 1.5.3 เขียนถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนและระยะเวลาที่กำหนด
- 1.5.4 ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
- 1.5.5 มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

1.5.6 มีคาบเวลาเรียนครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

2. แผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวันรายชั่วโมง หรือรายคาบแผนการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานกำหนด สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 แผนระยะยาวหรือกำหนดการสอน โดยจะกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ จำนวนคาบ เวลาและสัปดาห์ที่สอนไว้ตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา เพื่อให้ผู้สอนเห็นแนวทางการสอนในแต่ละวิชา

2.2 แผนรายชั่วโมงเป็นส่วนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้สอนทำการกำหนดการสอนเสร็จแล้ว ซึ่งจะชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้ชัดเจนขึ้นเพื่อนำไปใช้จริง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นสำคัญ

2.4.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

ไสว ประภาศรี (2553, น. 226) ได้จำแนกรูปแบบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางทำให้สะดวกในการเขียน แต่ทำให้ยากต่อการดูความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อ

2. กึ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนแบบความเรียงในส่วนแรก ๆ คือ ส่วนหัวของแผน สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ แล้วจึงจะสร้างตาราง ประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

3. ตาราง รูปแบบนี้จะเขียนตารางเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อ สาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นิยมเขียนใน 3 รูปแบบ คือเขียนแบบบรรยายแบบตาราง และแบบกึ่งตารางหรือแบบผสม ซึ่งมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันออกไปในการแสดงรายละเอียด และความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อ

2.4.7 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน และขั้นตอนการสร้างก็ต้องมีความถูกต้องและเป็นไปตามหลักการสร้างเครื่องมือ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

รุจิรี ภูสาระ (2551, น. 11) ได้อธิบายว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูมีทิศทางในการสอนที่ชัดเจนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีหลักการพื้นฐานมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนว่าควรมีเวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะเวลาของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละรายวิชาว่า

ควรจะใช้เวลาเท่าใด

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอนแต่ละครั้ง ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต้องผสมผสานเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตรหลักจิตวิทยา นวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ และปัจจัยความพร้อมของโรงเรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 93-94) ได้อธิบายว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้น หนึ่งของการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ ให้เข้าใจ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้เขียนสาระเป็นข้อ ๆ พร้อมคำอธิบายสั้น ๆ เขียนสาระสำคัญ ออกแบบการสอนโดยเลือกรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับสาระจากนั้นศึกษาวิธีการให้เข้าใจ ถ้ามีการสอนลักษณะเฉพาะ เช่น การสอนคิด หรือ การสอนอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ผู้สอนจะต้องศึกษาเพิ่มเติม ในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนวิธีสอนหรือลักษณะเฉพาะและจัดลำดับกิจกรรมเหล่านั้นตามขั้นตอน การสอน ระบุสื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้เรียงตามลำดับกิจกรรมที่ใช้กำหนดเครื่องมือวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล

2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นนี้ผู้สอนเขียนตามแผนที่วางไว้โดยเขียนตามวิธีเขียนแต่ละองค์ประกอบที่ได้ศึกษามา

3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่ผู้สอนจะนำแผนที่เขียนขึ้นไปจัดการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรทดลองทำบางกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำ การทำเช่นนี้เป็นโอกาสให้ผู้สอนได้ตรวจสอบวิธีการทำกิจกรรม และคาดเดาคำตอบของผู้เรียนได้ บางครั้งอาจต้องทำการปรับบางกิจกรรม

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 230) ได้อธิบายว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษา
จัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้
ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน
ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้อง
กับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและ
นอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553, น. 115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการ
เรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เวลา
การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องวางแผนอย่าง
รอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรม
การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลที่
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้การสร้างแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
เหล่าไหงามวิทยาสง จำนวน 6 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาจัดกิจกรรม 12 ชั่วโมง ใช้จัดการเรียนรู้
ทั้งรูปแบบบรรยายและทำกิจกรรมกลุ่มมีองค์ประกอบหลักประกอบด้วย 1) สาระสำคัญ 2) มาตรฐาน
การเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สาระการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการ
เรียนการสอน 7) การวัดผลและประเมินผล 8) ความคิดเห็นของฝ่ายวิชาการโรงเรียน 9) ความ

คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน 10) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และ 11) ภาคผนวก จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมาย

ศิริชัย กาญจนวาสี (2554, น. 68-69) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2556, น. 102) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือวัดประสพการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือวัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่าง ๆ

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556, น. 88) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสพการณ์ ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสพการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งได้มาจากการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความคิด หรือพุทธิพิสัย ด้านอารมณ์และความรู้สึกหรือจิตพิสัย และด้านทักษะปฏิบัติหรือทักษะพิสัยที่ผู้สอนกำหนดไว้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงความรู้ ความเข้าใจจากคะแนนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำได้ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Tests)

สมบูรณ์ ตันยะ (2555, น. 143) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในการเรื่องที่เรียนรู้อย่างไร หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่ง

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2554, น. 98) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะความสามารถจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่แรกจนถึงแผนสุดท้ายที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.5.3 ประเภทของแบบทดสอบ

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556, น. 64-66) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบปรนัย (Objective Tests) ได้แก่แบบถูก - ผิด (True-False) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short Answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

2. แบบอัตนัย (Essay Tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended Response Items)

3. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบมีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผลมีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ The Metropolitan Achievement Tests เป็นต้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2553, น. 18) ได้จัดประเภทแบบทดสอบไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล ใช้ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อย เพราะต้องใช้เวลาถามได้ละเอียด เพราะสามารถโต้ตอบกันได้

2. แบบเขียนตอบ เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบแบบปากเปล่า เนื่องจากจำนวนผู้เข้าสอบมากและมีจำนวนจำกัด แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

2.1 แบบความเรียง หรืออรรถนัย เป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเองในการแสดงทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดให้เป็นข้อสอบที่สามารถ วัดพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ได้อย่างดี แต่มีข้อเสียที่การให้คะแนน ซึ่งอาจไม่เที่ยงตรง ทำให้มีความเป็นปรนัยได้ยาก

2.2 แบบจำกัดคำตอบ เป็นข้อสอบ ที่มีคำตอบถูกใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่างจำกัด ข้อสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. แบบปฏิบัติ เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ เช่น การทดสอบทางดนตรี ช่างกล พลศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนที่ได้มาตรฐาน โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดผลการศึกษา มีการหาคุณภาพเป็นอย่างดี ซึ่งการออกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รู้คำศัพท์ ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาสาระ จำนวน 6 เรื่อง ประกอบด้วย เรื่อง In My House, In My School, Places, Colors, Occupations และ Animals แล้วจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ a b c และ d จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ใช้ในการวัดความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์กับนักเรียนรายบุคคล

2.6 การหาประสิทธิภาพ

6.1 ความหมายของการหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพมีผู้ให้ความหมาย และการประเมินสื่อการสอนไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2553, น. 54) ได้กล่าวถึง การประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าเป็น การ พิจารณาหาประสิทธิภาพ และหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่ม ด้วย การกำหนดปัญหา หรือคำถาม เช่นเดียวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัย อีกแบบหนึ่งที่เรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เผชญิ กิจระการ (2554, น. 25) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดไว้ประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และพิจารณา คุณค่าของสื่อ อย่างมีระบบก่อนนำสื่อไปใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพต่อไป

2.6.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับ กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน (รัตนะ บัวสนธ์, 2554, น. 76-78) ดังนี้

2.6.2.1 การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับ บุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ กลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำ กว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับ บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มี ความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำ บอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญเพื่อที่จะนำ คำแนะนำ ที่ได้มานำมาปรับปรุงนวัตกรรม ตามที่กล่าวมานั้นเอง

2.6.2.2 การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับ กลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1 : 3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1 : 4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1 /E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1 /E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ นวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้า นวัตกรรมศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุดในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือ มุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้าน ทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor

Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าว แล้วสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพและหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ ตรวจสอบและพิจารณา คุณค่าของสื่อ โดยผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ การนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายว่ามีผลด้านความเหมาะสมเป็นประการใด แล้วจึงปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งการหาประสิทธิภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ในการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จนั้นต้องเกิดมาจากความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษาความหมายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ ดังนี้

Gord (1973, p. 24) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดจากความสนใจและทัศนคติต่อบุคคลที่มีคุณภาพ

Good (1973, p. 320) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่างๆและทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

Schermerhorn (1984, p. 230) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นระดับหรือขั้นของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบของคนที่มีต่อลักษณะต่างๆของงานรวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมายการจัดระบบงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2556, น. 588-600) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สมใจชอบใจเหมาะ “พึงใจ” หมายถึง พอใจชอบใจ

จิรวัดน์ กิตติมงคลมา (2553, น. 17) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกดี ความรู้สึกรักชอบและสุขใจหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อการทำงานสิ่งนั้น ๆ ซึ่งถ้าบุคคลมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดก็จะมีผลให้บุคคลอุทิศร่างกายแรงใจและสติปัญญาเพื่อที่จะกระทำในสิ่งนั้นๆ

เอื้ออารีย์ ปานพิมพ์ใหญ่ (2553, น. 47) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้นตรงกันข้ามหากความต้องการที่ตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

นววรรณ พันธุมธา (2554, น. 58-59) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเมื่อประสบสิ่งที่ชอบสมกับที่ใจต้องการตื่นต้นกับบุคคลหรือสิ่งที่ชอบใจพอใจที่ได้เท่ากับที่ต้องการ

ศุภศิริ โสมาเกตู (2554, น. 49) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวกดังนั้นความพึงพอใจในการทำงานจึงหมายถึงความรู้สึกพอใจชอบใจในร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องดำเนินกิจกรรมนั้นๆจนประสบความสำเร็จ

นงลักษณ์ วาณิช (2557, น. 8) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีที่เกิดจากการตอบสนองทั้งร่างกายและจิตใจจนทำให้เกิดความพึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดี ชอบใจ พอใจ มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ จนสู่ความสำเร็จ ซึ่งความพึงพอใจในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงสภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่บุคคลมีต่อการเรียนรู้เชิงบวกหลังเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co – op Co – op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.7.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนนั้นส่งผลให้การเรียนการสอนในรายวิชานั้นมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้มีนักการศึกษาสาขาต่างๆได้ทำการศึกษาค้นคว้าและกล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจไว้ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีที่มีชื่อเสียงที่สุดของความพึงพอใจคือทฤษฎีจูงใจ (Motivation Theory)

Maslow (1970, p. 80-81) หรือที่เรียกว่าทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's General Theory of Human Motivation) ซึ่งมาสโลว์ได้ตั้งสมมุติฐานสิ่งจูงใจจากความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกต่อไปแต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทนและมาสโลว์ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่นความต้องการอาหารอากาศที่อยู่อาศัยยารักษาโรคและความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety needs) ได้แก่ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกายเช่นความปลอดภัยจากอุบัติเหตุอันตรายต่างๆและความมั่นคงในอาชีพ

3. ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Belonging Needs) ได้แก่ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการจะเห็นคุณค่าของตนเอง (Esteem needs) ได้แก่ความต้องการอยากเด่นในสังคมเป็นที่ยอมรับเป็นที่ยกย่องสรรเสริญของบุคคลอื่น

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่คนส่วนมากอยากจะเป็นอยากจะได้

สมยศ นาวิการ (2551, น. 155) กล่าวว่าในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวความคิดพื้นฐานที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจที่นำไปสู่การปฏิบัติงานการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองตามแนวคิดดังกล่าว ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

จากแนวคิดดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประสบความสำเร็จ ในการจัดกิจกรรมนั้นจะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนดไว้

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจผลของการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งประกอบด้วยผลตอบแทนภายในและผลตอบแทน

ภายนอก โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของผลตอบแทนที่ได้รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลทางความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเองเช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อเอาชนะความยุ่งยากต่างๆและสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจความมั่นใจตลอดจนได้รับความยกย่องจากบุคคลอื่นส่วนผลการตอบแทนภายนอกจะเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าตนเองเช่นการได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอนพ่อแม่ผู้ปกครองหรือการได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน่าพอใจ

อดุลย์ศักดิ์ สุทรโรจน์ (2556, น. 19) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆของงานและผู้ปฏิบัติงานได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นๆมีการเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างเต็มความสามารถจากความหมายของความพึงพอใจของบุคคลต่างๆข้างต้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและเจตคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆของบุคคล ในการจัดการเรียนการสอนการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะว่าการที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้นบุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจสุขใจเป็นเบื้องต้นนั้นคือบุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนเพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอนสูงมากดังนั้นในการจัดการสอนของนักศึกษาผู้บริหารและผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจมีความสนใจต่อการเรียนการสอนทั้งนี้เพราะว่าการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้ก็เพราะผู้บริหารและผู้สอนให้ความสำคัญรวมทั้งเป็นความพยายามของผู้เรียนด้วยนั่นเอง

วีรัช เหมโส (2557, น. 53) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถส่วนตัวงานนั้นจะมีความหมายกับผู้ที่ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและการวัดความสำเร็จโดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 คนทำงานมีส่วนในการจัดตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จของการทำงานโดยตรง
 - 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลกาเรียนที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในขณะที่ทำการเรียนการสอน และการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่จะช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อจะนำไปสู่การเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จในทุกครั้งที่จัดกิจกรรม

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ธนธรณ นิยมชื่น (2550, น. 85) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนการบูรณาการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ Co-op Co-op กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านบุญช่วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนการบูรณาการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.01/81.90 ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6027 นักเรียนมีความรู้คงทนหลังเรียนทั้งหมด และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้อ่านจับใจความมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

พัชรินทร์ โฆษิต (2550, น. 98-102) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยหนังสือคำกลอนสอนอ่านจากประถม ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยหนังสือคำกลอนสอนอ่านจากประถม ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านดอน เตือ อำเภอสว่างคอม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุดรธานี เขต 1 เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการ เรียนรู้กลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจ ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.85/81.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ กำหนดไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.4802 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ไพรวรรณ มัชปาโต (2550, น. 103) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op โดยมีความมุ่งหมายพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านหินลาดวังตอ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.56/80.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6514 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.14 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

จิตนิภา ศรมันตะ (2551, น. 84) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการพัฒนาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ อยู่ระหว่าง 77.10-81.68/7.46-80.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 75/75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 หลังจากจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นเฉลี่ยผลต่างร้อยละ 45.23

ประภัสสร พิงอินทร์ (2552, น. 77) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า 1) ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัด อุดรดิตถ์มีจำนวน 5 หน่วย 2) ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.49/83.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง พบว่า นักเรียนกลุ่ม

ตัวอย่างพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงในภาพรวมมีความพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยงานวิจัยนี้ใช้เพลงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้จึงนำมาใช้ในการอ้างอิง

อุพิษ เหมือนทอง (2552, น. 84) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง The Glass Ball จากแบบเรียน English is Fun Book IV ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยางคำวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอโพธาราย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง The Glass Ball จากแบบเรียน English is Fun Book IV ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 97.65/88.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง The Glass Ball มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ .6557 ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษ ร้อยละ 65.57

สุัญชลี แสงสุนานนท์ (2553, น. 87) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้ชุดการสอนและการสอนปกติ โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยชุดการสอนภาษาอังกฤษประเภทศูนย์การเรียนรู้และชุดการสอนประเภทรายบุคคล คู่มือการใช้ชุดการสอน แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยหาค่าประสิทธิภาพกับนักศึกษาออกเป็นกลุ่มทดลองซึ่งมีจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยใช้ชุดการสอนกับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมให้ใช้วิธีการสอนตามปกติโดยใช้เนื้อหาเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองทั้ง 2 วิธี มาเปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test) และผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าระดับมาตรฐานที่ 83.31/83.12 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่าการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อัครา สุขกระโทก (2553, น. 81) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันแบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ลัดดาวัลย์ บุญสม (2554, น. 72) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสอเสง อำเภอ

บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบร่วมมือ โดยใช้กิจกรรม CIRC กับวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรม CIRC หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทองคำ พานจันทร์ (2555, น. 70-71) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะที่สอนโดยการใช้เพลงกับการสอนปกติและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนการฟัง พูดโดยใช้เพลง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม โดยการเลือก แบบเจาะจงจากนิสิตแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศส 2 ห้องเรียน คัดนักเรียนที่มีผลการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษหลักในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีคะแนนใกล้เคียงกัน ห้องเรียนละ 30 คน รวม 60 คน เพื่อควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน และจับฉลากห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงจำนวน 10 แผน และแผนการสอนแบบปกติจำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) และใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงไม่สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติภายใต้นัยสำคัญ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้เพลงอยู่ในระดับดี

สุธรรม จันทรหอม (2555, น. 75) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เทียบงานแห่เทียนพรรษา จังหวัดนครพนม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า 1. หนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เทียบงานแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน คือ ด้านการจัดรูปเล่มด้านการจัดภาพ ด้านการดำเนินเรื่องและเนื้อหาของเรื่องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน 2. หนังสือแบบฝึกทักษะและแผนการสอนประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.84/88.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5624 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ 56.24

ณัฐวัฒน์ ทองเกลียว (2555, น. 79) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เทียบงานแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการ

เรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง เทียบงานแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน คือ ด้านการจัดรูปเล่มด้านการจัดภาพ ด้านการดำเนินเรื่องและเนื้อหาของเรื่องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน 2) หนังสือแบบฝึกทักษะและแผนการสอนประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.86/84.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5928 แสดงว่ามีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ 59.28

อรพรรณ ภาคธรรม (2556, น. 51-52) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีคะแนนทักษะการฟังภาพรวมและรายด้านคือ ด้านจำแนกเสียง ด้านการบอกความหมายของคำ และด้านปฏิบัติตามคำสั่งสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาพร ศรศิลป์ (2557, น. 76) ได้ทำวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชะอวด จำนวน 30 คน ได้จากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็น 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PIP-TE MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการ, เป้าหมาย, กระบวนการเรียนการสอนโดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย 4. ขั้นถ่ายทอดความรู้ 5. ขั้นประเมินผล และสาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกันและมีประสิทธิภาพ 75.27/75.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (75/75) และ 3) ประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

จิรภา มะละกา (2559, น. 94) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม กับเทคนิคแบบ Co-op Co-op ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op ตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ Co-op Co-op 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และ 1/2 โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาดิ ตำบลบ้านเอื้อง อำเภอสว่างศรีนครพนม จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 47 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแบบ Co-op Co-op แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน และแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ t-test Dependent Sample และ t-test Independent Sampling ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08/79.45 ตามลำดับ (2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op มีค่าเท่ากับ 0.7026 และ 0.7561 ตามลำดับ (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม กับเทคนิคแบบ Co-op Co-op มีความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จินดา ผาบุตร (2559, น. 104) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่ม Co-op Co-op ที่ใช้แผนผังความคิดกลุ่ม ตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านสวายสอ

(ประชากรุณะ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมภาษาไทย จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัด กิจกรรมภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 90.12/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6419 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

กชนันท์ ชมอาวุธ (2559, น. 76) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐมที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริวรรณ เพียรการ (2561, น. 99) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต ปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 21 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Pair t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค Learning Together มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 คือ ครั้งที่ 1 $t = 2.42$ และ $\text{sig.}(2\text{-tailed}) = 0.025$ ครั้งที่ 2 $t = 6.25$ และค่า $\text{sig.}(2\text{-tailed})$ มีค่า 0.000 ครั้งที่ 3 $t = 3.99$ และค่า $\text{sig.}(2\text{-tailed}) = 0.001$ 3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04 4. ผลการศึกษาความพึง

พอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.65 S.D. = 0.63)

กรองกาญจน์ มูลไธสง และคณะ (2562, น. 95) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ 4) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี 84 พรรษา อำเภอหัวหินใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 3) แบบวัดความพึงพอใจ และ 4) แบบวัดพฤติกรรมการกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.40/84.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 75/75 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D.=0.44) 4. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.43)

สทรฐ์ ลักษณะสุด (2563, น. 69) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ รูปแบบการวิจัยเป็นการ

วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มจำนวน 72 คน กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ระยะเวลา 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบที่แบบ Matched Pairs และ Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมที่พบในผลงานวิจัยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผลงานวิจัยที่ศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทุกเรื่องและผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดกิจกรรมทุกเรื่อง

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Suzanne (1993, p. 974) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลง หรือดนตรี ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้วว่าการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยเพลงในชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการเรียนวรรณคดีมีความเกี่ยวข้องกับดนตรีซึ่งนำไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษ ในเวลาเดียวกันประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีก็เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งยังขาดในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะการมีประสบการณ์ทางด้านดนตรีเป็นสิ่งส่งเสริมในการสอน คำนิยม การวิจัยนี้ สรุปผลว่าดนตรีมีผลต่อการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

Sacks (2000, p. 327) ได้ทำการวิจัย เรื่อง กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ, ดนตรีหรือเพลงประกอบเป็นยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้พัฒนาทักษะการฟังและพูดให้กับนักเรียนที่เรียน ภาษาอังกฤษในประเทศเกาหลี การออกเสียงภาษาอังกฤษจะไม่เหมือนกับสำเนียงการออกเสียงของคนเกาหลี นักเรียนในเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษต้องเจอกับปัญหาหลายอย่างในการออกเสียง ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในเกาหลีส่วนมากจะเน้นหลักไวยากรณ์ในการสอน ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจำนวนมาก สิ่งที่สำคัญที่จะต้องเผยแพร่และกลั่นกรองตามทฤษฎี หลักการสอนภาษาที่สอง

จึงเป็นหน้าที่ของครูที่สอนที่จะต้องช่วยเหลือผู้เรียนที่ยังไม่เก่งภาษาอังกฤษอย่างไรก็ตามการใช้โปรแกรม ESOL สอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้วิจัยได้ติดตามวิธีการหรือทฤษฎีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีเขียนเรียงความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์โดยวิธีการออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ข้อคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ มีว่าในการเรียนภาษาอังกฤษควรมีดนตรีหรือเพลงมาประกอบบ้างพอสมควร จากการศึกษา การวิจัยสรุปผลได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษวิธีธรรมดา กับกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลงกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลงจะมีคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

Sadler (2003, p. 2784 - A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ในวิชาชีววิทยาของนักศึกษา ระดับวิทยาลัยที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกชีววิทยาโดยใช้ห้องเรียนขนาดกลางในการทดลองจำนวน 6 ห้องเรียน ที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกชีววิทยา จำนวน 5 ห้องเรียนใช้ในการสอนแบบบรรยายตามปกติ มีจำนวนนักเรียน 349 คน และอีก จำนวน 1 ห้อง เรียนใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ เครื่องมือที่ใช้ คือ ระบบเครื่องวัดประสิทธิภาพของตนเองในวิชาชีววิทยา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนทั้งสองวิธีไม่มีความแตกต่างกันในการสร้างความสำเร็จทางวิชาการ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ มีความมั่นใจสูงกว่านักเรียนที่ด้วยการสอนแบบบรรยายตามปกติในการประยุกต์ความรู้วิชาชีววิทยาไปสู่วิชาอื่น

Best (1969, p. 3316) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2-6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมการฝึกมีผลสัมฤทธิ์ทางในการอ่านสูง และเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึกความเข้าใจภาษาอังกฤษในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึกด้วยความเอาใจใส่

Jonhson (1970, p. 1520) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การฝึกอ่านสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของเด็กที่เรียนจากชุดฝึกเสริมทักษะ เริ่มอ่านที่มีความสามารถในการอ่านและแตกต่างกันจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในระดับ 1 จำนวน 424 คน กลุ่มทดลองใช้ชุดฝึกเสริมทักษะแบบโปรแกรมการฝึกอ่าน กลุ่มควบคุมใช้กิจกรรมการฟัง ปรากฏ ว่ากลุ่มที่ทำการทดลองมีความสามารถทางการอ่านชุดฝึกเสริมทักษะแบบโปรแกรมมากกว่าโดยเฉพาะเด็กที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาต่ำมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

Sones (1974, p. 18) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การทดลองเชิงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระหว่างหนังสือการ์ตูนที่เป็นเรื่องและหนังสืออ่านธรรมดา กับนักเรียนระดับเกรด 6 และเกรด 9 ชั้นชั้นละ 400 คน โดยใช้นิตยสารการ์ตูน เรื่อง Wonder Woman กับกลุ่มควบคุมโดยให้อ่านหนังสือแบบเรียนธรรมดา ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมแสดงว่าการ

ใช้การ์ดตูนประกอบการเรียนการสอนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าการสอนด้วยบทเรียนธรรมดา

Arlin and Garry (1978, pp. 201 - 217) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้เวลาในขณะที่อ่านชุดการสอนเสริมการ์ดตูน โดยใช้นักเรียนเกรด 3 จำนวน 42 คน จัดให้กลุ่มหนึ่งอ่านหนังสือการ์ดตูนและอีกกลุ่มหนึ่งอ่านหนังสือธรรมดา ให้แต่ละกลุ่มอ่านอย่างอิสระ วันละ 20 นาที ตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์ พบว่า ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาที่ใช้ในการชุดการสอนเสริมการ์ดตูนใช้เวลาน้อยกว่าการอ่านหนังสือธรรมดาและพบว่านักเรียนที่อ่านหนังสือไม่เก่งสามารถทำความเข้าใจและได้ประโยชน์จากหนังสือการ์ดตูนมากกว่าหนังสือธรรมดา

Lawrey (1978, p. 817) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนทำแบบฝึก แบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกทักษะมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

Walker and other (1984, p. 874) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การทดลองโปรแกรมการสอนภาษา เช่นเดียวกับ Traeger Park Language Program กับเด็กพื้นเมือง ประเทศออสเตรเลีย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่พอใจ เด็กเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วและมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน

Bangs (1988, pp. 10-14) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การนำหนังสือการ์ดตูนมาประกอบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ สามารถใช้การ์ดตูนฝึกทักษะ การฟังการพูด และเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นนอกจากนี้ยังสามารถใช้การ์ดตูนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบการเติมลงในช่องว่างการอธิบายเรื่องราว การแสดงความคิดเห็นการเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสุขภาพ สรุปลงความเข้าใจและแสดงบทบาทสมมติ

Wolddesenbet (1991, p. 290) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินคุณค่าของทฤษฎีความรู้เดิมต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและหรือผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทและผลของความรู้เดิมในรูปแบบของโครงสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมต่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมของผู้เป็น ที่ เป็นเจ้าของภาษาและผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บทอ่าน คำถามสำหรับใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลการศึกษาพบว่าความรู้เดิมในรูปแบบของโครงสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยจะช่วยในกระบวนการทำความเข้าใจข้อมูลในบทอ่านของผู้เรียน

นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้าน ความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิม บทอ่าน และคำถาม

Garcia (1998, p. 3459) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียน และสะกดรูปแจกคำ 2 แบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเอง กับการสอนสะกดคำตามหนังสือโดยครู แต่ละกลุ่มจะสอนอ่านโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และการสอนเขียน ทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้ การทดสอบใช้สอบก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับสูงกว่าระดับประถมศึกษาหนึ่ง ความยาวของประโยคและจำนวนหน่วยคำ นอกจากนี้นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเองมีการอ่านทบทวน การเขียนวิเคราะห์คำทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Mcdonald (1999, p. 1590) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาและการประเมินชุดการสอนใช้สื่อประสมเพื่อการเรียนด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมหาวิทยาลัยในเมืองโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Hernandez (2000, p. 290) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเกรด 5 และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษภาษาเดียว : ความเชื่อของครู โอกาสสำหรับการเรียนและประสิทธิภาพของนักเรียนเป้าหมายของการศึกษาคั้งนี้เน้นไปที่สิ่งแวดล้อมทางการเขียนของห้องเรียนในระดับเกรด 5 ประสิทธิภาพในการเขียนของนักเรียนและการสำรวจของครูต่อการเขียนที่ดีและการเขียนที่ยังอ่อน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ การสังเกตผู้ร่วมวิจัย การบันทึกอย่างละเอียดการสัมภาษณ์ จากการศึกษพบว่า ทักษะการเขียนของเด็กที่เรียนภาษาที่สองได้ดีจะไม่สามารถแยกทักษะการเขียนออกจากกันได้ทั้งหมดแต่นักเรียนที่เรียนภาษาเป็นภาษาแม่ จะสามารถแยกทักษะการเขียนออกจากกันได้ทั้งหมด

Meek (2001, p. 1590) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบวิธีการสอนแบบใช้ชุดการสอน กับวิธีการสอนแบบธรรมดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดการสอนสำหรับนักศึกษาครูกับวิธีการสอนแบบธรรมดาผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับนักศึกษาครู มีประสิทธิภาพกว่าการสอนด้วยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของทุกคนในกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอนผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีพัฒนาการเจตคติที่ดีต่อชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abdulghani (2004, p. 4331) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลกระทบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ที่มีผลต่อทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ วิจารณ์ ในภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นปีที่ 4 ประเทศอาหรับเอมิเรตส์ โดยการทดสอบก่อน และหลังการทดสอบกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ห้องเรียน ไตแก ห้องเรียนทดลอง จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องที่ประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 33 คน และจำนวน 31 คน มีกลุ่มควบคุมที่ประกอบด้วยนักศึกษา จำนวน 33 คน และจำนวน 29 คน ในห้องเรียน กลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีการบรรยาย ครูที่ร่วมวิจัยมี จำนวน 2 คน แต่ละคนสอนห้องเรียนทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน และห้องเรียนควบคุม จำนวน 1 ห้องเรียน การทดลองใช้เวลา 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ฝึกอบรมครูที่ร่วมวิจัยครั้งนี้เป็นการส่วนตัว เพื่อนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ ตัวแปรตามที่เป็นระดับทักษะคิดวิพากษ์วิจารณ์ที่วัดได้ตามที่วัดด้วยแบบประเมินการคิดเชิงวิพากษ์ วิจารณ์ ของ Watson-Glaser และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่วัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ ครูสร้างผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนทั้งสองวิธีไม่มีผลกระทบต่อ การสอน ความคิดเชิงวิพากษ์ วิจารณ์หรือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาหรับ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดี นอกจากนี้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ในกลุ่มและได้ทำกิจกรรมร่วมกันพร้อมได้แลกเปลี่ยนปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหาทำให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ในด้านของการสอนนั้น วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกที่มีความเหมาะสมมีภาพประกอบยังช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op จะเห็นจากผลการศึกษาค้นคว้าดังที่กล่าวมา สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ Free time and Shopping มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงปรากฏในภาพที่ 2

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มที่ศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสง จำนวน 21 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารระการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน แนวดำเนินการ การวัดผลและประเมินผล

3.3.1.2 กำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักเพื่อให้ได้สาระครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกัน โดยกำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกรอบแนวทางของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน (2551, น. 28) ได้แก่ การกำหนดขอบข่ายประเด็นเนื้อหาที่จะศึกษา การอภิปรายประเด็นที่จะศึกษาร่วมกัน การกำหนดสมาชิกกลุ่มคละความสามารถ การเลือกประเด็นหัวข้อที่จะศึกษาในกลุ่มการแบ่งภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม การตรวจสอบและรวบรวมผลงานกลุ่มก่อนนำเสนอ การนำเสนอผลงานกลุ่ม และการประเมินผลงานกลุ่ม โดยปรับประเด็นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันให้เป็นหัวข้อเดียวกันใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแนวทางหลัก

3.3.1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง

3.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสมตามองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) เนื้อหา ชิ้นงานและภาระงาน

- 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 5) สื่อการสอน
- 6) การสอดแทรกคุณธรรมและสมรรถนะผู้เรียน
- 7) การวัดผลและประเมินผล

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	คำศัพท์	เวลา (ชั่วโมง)
1	อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ ภายในบ้านผู้เรียน ต้องเรียนรู้คำศัพท์ และ ประโยคที่ เกี่ยว ข้อง จะ สามารถนำความรู้ ไปสื่อสารกับคนอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง	1) บอกความหมาย และอ่านคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้าน อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และ แต่งประโยคจาก คำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ ภายในบ้านได้	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1 มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Fan, Radio, Iron, Refrigerator, Television, Rice cooker, Bedroom, Kitchen, Bathroom, Toilet (10 คำ)	2
2	การเรียนรู้เกี่ยวกับ สิ่งของหรืออุปกรณ์ ที่ อยู่ภายในโรงเรียน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ คำศัพท์และประโยคที่ เกี่ยวข้องจะสามารถ	1) บอกความหมาย และอ่านคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ห้องต่าง ๆ ที่ อยู่ ก า ย ใน โรงเรียน	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1	Book, Chair, Pen, Bin, Book, Pencil, Classroom, Computer,	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	คำศัพท์	เวลา (ชั่วโมง)
	สื่อสารกับบุคคล ผู้ อื่น ๆ ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม	2) เขียนคำศัพท์และ แต่งประโยคจาก คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ใน โรงเรียนได้	มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Library, Teacher, Student (11 คำ)	
3	การเรียนรู้เกี่ยวกับ ศัพท์และความหมาย ของสถานที่ต่าง ๆ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ คำศัพท์และประโยค ที่เกี่ยวข้องจึงจะ สามารถนำความรู้ไป ใช้ในชีวิตประจำวันกับ บุคคลอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	1) อ่านและบอก ความหมาย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ต่างๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และ แต่งประโยคจาก คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ต่างๆ ได้	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1 มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Bank, Post office, Park, Bus station, Zoo, Hospital, Market, Toilet (8 คำ)	2
4	การเรียนรู้เกี่ยว กับสี ผู้เรียนต้อง เรียนรู้คำศัพท์และ ประโยคที่เกี่ยวข้อง จึงจะสามารถถ่าย โอนความรู้ไปยัง ผู้อื่นได้	1) บอกความหมาย ของสีประจำวันและ อ่านคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับสีต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และ แต่งประโยคจาก คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสี ต่างๆ ได้	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1 มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Red, Pink, Yellow, Blue, Black,Purple, Orange, Green, Blue, Gray, Color (11 คำ)	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	คำศัพท์	เวลา (ชั่วโมง)
5	การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถสื่อสาร สนทนา กับบุคคลผู้อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1 มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Doctor, Nurse, Chef, Policeman, Farmer, Engineer, Judge, Soldier, Teacher, Merchant, Fisherman, Postman (12 คำ)	2
6	การเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ชื่อ คำศัพท์ ความหมายและประโยคที่เกี่ยวข้องจะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ ได้	มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2, 3, 4 มาตรฐาน ต 1.2 ป.5/1 มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1, 2	Giraffe, Chicken, Elephant, Tiger, Fish, Rabbit, Monkey, Horse, Panda, Deer, Chicken, Fish, Monkey, Horse (14 คำ)	2

3.3.1.5 ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยดังนี้

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง วุฒิศึกษา (ศษ.ด.) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน อาจารย์ประจำสาขาวิชา หลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ วุฒิการศึกษา (ปร.ด.) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล วุฒิการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

4) อาจารย์ธัญญา ว่องปรัชญา วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาภาษาอังกฤษ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

5) อาจารย์ภิญญาดา ชินโสสม วุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาการวิจัยการศึกษา คุรุวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเหล่าไทรงามวิทยาสูง เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการศึกษา

โดยประเมินความคิดเห็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op จากผู้เชี่ยวชาญ ใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของบุญชม ศรีสะอาด (2555, น. 103) ดังนี้

1) เกณฑ์การประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ให้ 5 หมายถึง มีความคิดเห็น มากที่สุด

ให้ 4 หมายถึง มีความคิดเห็น มาก

ให้ 3 หมายถึง มีความคิดเห็น ปานกลาง

ให้ 2 หมายถึง มีความคิดเห็น น้อย

ให้ 1 หมายถึง มีความคิดเห็น น้อยที่สุด

2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ระดับความเหมาะสม มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.98$, $S.D.=0.05$)

3.3.1.6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม และเวลาในการจัดกิจกรรมให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ก่อนเรียน-หลังเรียน) ซึ่งมีลำดับขั้นการสร้าง ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและมาตรฐานหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู คู่มือการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษาและเทคนิคการเขียนข้อสอบ วิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ

3.3.2.2 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้และศึกษาเนื้อหาสาระกิจกรรมหลักสูตรในหน่วยการเรียนรู้ Free time and Shopping และให้สอดคล้องกับเรื่องย่อย ได้แก่ เรื่อง In My House เรื่อง In My School เรื่อง Place เรื่อง Color เรื่อง Occupations และเรื่อง The animals เพื่อวัดผลการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดจากเรื่องย่อยทั้ง 6 เรื่อง ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ออก	ใช้จริง
1	อุปกรณ์ เครื่องใช้ ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้านผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำ	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้านอย่างถูกต้อง	10	5 (ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ออก	ใช้จริง
	ความรู้ไปสื่อสารกับคนอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง	2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ห้องต่างๆ ที่อยู่ภายในบ้านได้		
2	การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งของหรืออุปกรณ์ที่อยู่ในโรงเรียนผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจะสามารถสื่อสารกับบุคคลผู้อื่นๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียน 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้ห้องต่างๆ ในโรงเรียนได้	10	5
3	การเรียนรู้เกี่ยวกับศัพท์และความหมายของสถานที่ต่าง ๆ ผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	1) อ่านและบอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ได้	10	5
4	การเรียนรู้เกี่ยวกับสี ผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้อื่นได้	1) บอกความหมายของสีประจำวันและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสีต่างๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสีต่างๆ ได้	10	5

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ออก	ใช้จริง
5	การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถสื่อสาร สนทนากับบุคคลผู้อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้	10	5
6	การเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ผู้เรียนต้องเรียนรู้ชื่อ คำศัพท์ ความหมายและประโยคที่เกี่ยวข้อง จะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1) บอกความหมายและอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 2) เขียนคำศัพท์และแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ ได้	10	5
รวม			60	30

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก a b c และ d จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตาม ข้อ 3.1.5 (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องพร้อมประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของ บุญชม ศรีสะอาด (2555, น. 60 - 62) เมื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประเมินความคิดเห็นแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของข้อสอบแต่ละข้อ ซึ่งผลการประเมิน พบว่า มีความเหมาะสมทุกข้อ โดยข้อสอบมีดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยระหว่าง 0.80 - 1.00 เมื่อเทียบเกณฑ์อยู่ในระดับใช้ได้ทุกข้อและนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพต่อไป

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกลุ่มขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนบ้านโนนยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 14 ถึง 16 เดือนธันวาคม 2563 พร้อมกับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็น

โรงเรียนที่มีความเหมาะสมเพื่อมีขนาดใหญ่ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการทดลองใช้ (Try Out) ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

3.3.2.5 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยหาค่าความยากของแบบทดสอบรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรค่าดัชนีจำแนกปี (Discrimination Index-B) ของ เบรนนัน (Brennen) (บุญชม ศรีสะอาด, 2555, น. 59-61) แล้วทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ ตามเกณฑ์และพบว่าข้อสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง (p) 0.60 - 0.97 และมีอำนาจจำแนกระหว่าง (B) 0.59-0.92 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ไว้เพียง จำนวน 30 ข้อ และคำนวณหาค่า ความเชื่อมั่นของโลเวท (Lovett) ของสมนึก ภัททิยธนี (2551, น. 230) ซึ่งปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง ฉบับมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

3.3.2.6 ตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดพิมพ์แบบทดสอบแบบแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 (ก่อนเรียนและหลังเรียน) จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับ กลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและแนวทางเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามความ พึงพอใจของบุญชม ศรีสะอาด (2555, น. 67-75)

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยสร้างให้ครอบคลุมด้านความรู้สึที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการ เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ข้อ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามตามเกณฑ์การประเมิน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ บุญชม ศรีสะอาด (2555, น. 103) ดังนี้

- 1) เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ ดังนี้
 - ให้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ มากที่สุด
 - ให้ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ มาก
 - ให้ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ปานกลาง
 - ให้ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย

ให้ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพความพึงพอใจ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

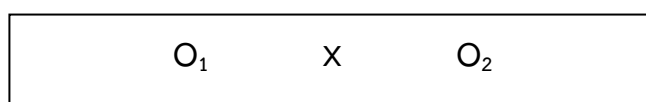
3.3.3.3 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.3.3.4 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กับรายการประเมิน จำนวน 10 ข้อ และผลการประเมินพบว่าแบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 เมื่อเทียบเกณฑ์อยู่ในระดับใช้ได้ทุกข้อ

3.3.3.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดพิมพ์นำไปใช้หลังจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อไป

3.4 วิธีดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ของลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2551, น. 53-54) ซึ่งมีลักษณะรูปแบบการทดลองดังปรากฏผลในภาพที่ 2.3

ภาพที่ 3.1 แผนการทดลองการวิจัย

- โดย O₁ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษก่อนเรียน
- X หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ
กลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- O₂ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษหลังเรียน

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.5.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัด
ความรู้พื้นฐานทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

3.5.2 ดำเนินการทดลองโดยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
เทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยมีการทดสอบประจำ
เรื่อง ก่อนและหลังเรียน

3.5.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post - test)
เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

3.5.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้หลังโดยใช้กิจกรรมการ
เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ

3.5.5 เก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ผล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่า t-test

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติตามสูตร ดังนี้

3.7.1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 104) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 123) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 126) มีสูตร ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่วัด (Item-Objective Congruence Index) โดยใช้วิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (R.K. Hambleton) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2560, น. 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ หรือระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.7.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้วิธีของเบรนแนน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 105)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-5)$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	N ₁	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยการใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 112) ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-6)$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	X _i	แทน	คะแนนสอบของแต่ละคน
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน
	c	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์

3.7.2.4 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (p) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 97)

$$p = \frac{R}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูกต้องทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.7.3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้ (เผชญ กิจระการ, 2558, น. 49-50)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A} \quad (3-8)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบทดสอบ
 หลังเรียนทุกเรื่องรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B} \quad (3-9)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.3.2 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติแบบ t-test (Dependent Samples) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = n - 1 \quad (3.10)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที (t-distribution)
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนนักเรียน
	ΣD	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและ หลังการทดลอง
	ΣD^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อน และหลังการทดลอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มที่ศึกษา
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
t	แทน	สถิติใน t - test (Dependent Samples)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Digress of Freedom)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ก่อนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้ทำแบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละเรื่อง และเมื่อเรียนรู้ครบทั้ง 6 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.1- 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการทดสอบหลังเรียนในแต่ละแผน (เต็ม 10 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
แผนที่ 1 เรื่อง In My House	8.24	0.44
แผนที่ 2 เรื่อง In My School	8.14	0.57
แผนที่ 3 เรื่อง Places	7.90	0.62
แผนที่ 4 เรื่อง Colors	8.38	0.50

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการทดสอบหลังเรียนในแต่ละแผน (เต็ม 10 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
แผนที่ 5 เรื่อง Occupations	7.86	0.65
แผนที่ 6 เรื่อง Animals	8.10	0.77
โดยรวม	8.10	0.56
คิดเป็นร้อยละ	81.03	
ด้านกระบวนการจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียน (E_1) = 81.03		

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในแต่ละเรื่องโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 คิดเป็นร้อยละ 81.03 แสดงว่า ด้านกระบวนการระหว่างเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op จากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียน E_1 เท่ากับ 81.03

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เต็ม 30 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	24.48	0.60
คิดเป็นร้อยละ	81.60	
ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (E_2) = 81.60		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 คิดเป็นร้อยละ 81.59

แสดงว่า ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน E_2 เท่ากับ 81.60

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรูปแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เสร็จสิ้นครบทุกเรื่องแล้วผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดิมโดยสลับตัวเลือก และเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) โดยใช้ t - test (Dependent Samples) ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.3 และ 4.4

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
\bar{X}	13.95	24.48
S.D.	3.88	0.60
ร้อยละ	46.51	81.60

จากตารางที่ 4.3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนเท่ากับ 13.95 และหลังเรียนเท่ากับ 24.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และ 81.60

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการตรวจสอบสมมติฐานระหว่างการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้อบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op

การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน (30 คะแนน)	21	13.95	3.88	221	2645	8.097*
หลังเรียน (30 คะแนน)	21	24.48	0.60			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (df20 : ค่า t = 1.725)

จากตารางที่ 4.4 ปรากฏว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อำนาจภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	นักเรียนชอบเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.62	0.50	มากที่สุด
2.	รูปภาพประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความชัดเจนและเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3.	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมสนุกสนานตื่นเต้น	4.62	0.50	มากที่สุด (ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
4.	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	4.57	0.51	มากที่สุด
5.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจง่าย	4.48	0.68	มาก
6.	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ยากเกินไป	4.43	0.51	มาก
7.	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.76	0.44	มากที่สุด
8.	นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองและทำให้อีกกล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม	4.57	0.51	มากที่สุด
9.	นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระและชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม	4.84	0.40	มากที่สุด
10.	นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	4.62	0.50	มากที่สุด
โดยรวม		4.61	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 9. นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระและชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ ข้อ 7. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 6. เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.51)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op 3) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มที่ศึกษา (Target) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสถาบันสงขลานครินทร์ จำนวน 21 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เนื้อหาการวิจัย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาวิจัย 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample)

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์คุณวิทยานิพนธ์และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์มาตรฐานหลักสูตรอย่างเป็นระบบจนได้ปัญหาที่ชัดเจน ตลอดจนศึกษาโครงสร้างหลักสูตรเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และรูปแบบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op จากกิจกรรมที่จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดเนื้อหาสาระ จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนมากกำหนดเป็นสาระหรือกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากง่าย ๆ จากสิ่งใกล้ตัวหรือใช้ในชีวิตประจำวัน และมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ใน ชีวิตประจำวัน แล้วจึงค่อยๆ ใกล้ตัวออกไป จะเห็นได้จากประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80

เหตุผลที่ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ดังกล่าว มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีความเหมาะสม มีการกำหนดกิจกรรมแบ่งเป็นเรื่องย่อยเพื่อให้ผู้เรียนทำใบความรู้ ใบกิจกรรมจากความรู้ที่อยู่ใกล้ตัวก่อน และการจัดกิจกรรมเหมาะสมทั้งด้านเวลาและเนื้อหา สาระที่เข้าใจง่ายพร้อมทั้งใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนด้วยการกระตุ้นถามด้วย

คำถามง่าย ๆ มีการออกแบบกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการขีดโยงเส้นให้สัมพันธ์และการเขียนเติมคำ และได้เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันบ่อย ๆ โดยให้รางวัลหรือชื่นชมกลุ่มที่ร่วมมือกันในการทำกิจกรรมทุกครั้ง จนนักเรียนเกิดความตระหนักรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ที่ร่วมกันจนมีความรู้ความเข้าใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่มทุกกิจกรรมจนสามารถนำเสนอผลงานของกลุ่มและเป็นรายบุคคลได้อย่างมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็นในการสะท้อนผลงานของเพื่อนและยอมรับผลงานที่จะต้องปรับปรุงของตนเอง โดยผู้จัดกิจกรรมมีกติกาที่ชัดเจนอย่างกำหนดเป็นขั้นตอนที่เหมาะสมตามศักยภาพและความสามารถของนักเรียนโดยมีแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนประจำเรื่องส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการประเมินความรู้พื้นฐานทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนจึงเห็นเส้นพัฒนาการทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและครอบคลุมเรื่องที่วัดผลประเมินผลจึงได้ผลสัมฤทธิ์ด้านกระบวนการจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนทั้ง 6 เรื่อง เฉลี่ยร้อยละ 81.03 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 และผลสัมฤทธิ์ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 เช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรภา มะละกา (2559, น. 48-49) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op ตามเกณฑ์ 70/70 และผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08/79.45 ตามลำดับ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op มีความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ พัชรินทร์ โฆษิต (2550, น. 98) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยหนังสือคำกลอนสอนอ่านจากประถม ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.85/81.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.4802 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op โดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพัช คณาวัง (2551, น. 48-49) ได้พัฒนาชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อหา

ประสิทธิภาพของชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผลการศึกษา พบว่า ชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพที่สร้างขึ้น เท่ากับร้อยละ 93.64/92.99 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลการวิจัยของอุพิช เหมือนทอง (2552, น. 87) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง The Glass Ball จากแบบเรียน English is Fun Book IV ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยางคำวิทยาและผลของการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิภาพเท่ากับ 97.65/88.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 75/75

จากผลวิจัยการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ครั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการวางแผนตามขั้นตอนของกระบวนการของการวิจัยสร้างเครื่องมือได้คุณภาพและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มส่งเสริมและกระตุ้นให้ทุกคนได้แสดงความสามารถออกอย่างเต็มศักยภาพ มีเนื้อหาสาระภาพประกอบกิจกรรมที่เหมาะสม จึงเป็นการกระตุ้นความสนใจเรียนให้นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมจนเกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.2 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ก่อนเรียนเท่ากับ 13.95 และหลังเรียนเท่ากับ 24.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และ 81.60 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นอย่างดี จึงมีกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความเหมาะสมสำหรับใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนอยากเรียนรู้และใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมให้มีการแบ่งบทเรียนหรือหัวเรื่องหลักให้แต่ละกลุ่มได้ร่วมรับผิดชอบทุกคน และกระตุ้นให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกในแต่ละกลุ่มรับผิดชอบมอบหมายภารกิจให้ศึกษาหัวเรื่องย่อยๆ ร่วมกันทำให้นักเรียนทุกคนได้แสดงศักยภาพของตนเอง และส่งเสริมให้กล้าแสดงออกด้วยการนำเสนอเป็นกลุ่มและรายบุคคลพร้อมให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มด้วยการชื่นชมหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ร่วมมือกันทำกิจกรรมจนสำเร็จโดยกำหนดเวลาให้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในแต่ละกิจกรรมที่กำหนด

นักเรียนทุกคนจึงได้แสดงความสามารถส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมีผลงานของตนเองมากขึ้น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในกิจกรรมกลุ่มด้วยความรับผิดชอบ และนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกชื่นชมในผลงานของตนเองมีความกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกันจึงกระตุ้นโดยการชื่นชมนักเรียนที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆ ในกลุ่มทุกครั้ง นักเรียนทุกคนจึงได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มความสามารถและทำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร พิงอินทร์ (2552, น. 77) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นทักษะ การฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงเป็นอย่างยิ่ง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยของนภวิช คณาวัง (2551, น. 48-49) ที่ได้ศึกษาและพัฒนาชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และผลการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 92.99 ซึ่งมีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 92.99 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ อัจฉรา สุขกระโทก (2553, น. 94) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันแบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยฉัตร ศรีนาค (2550, น. 84) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการฟังจับใจความ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแมริวิททยาคม ซึ่งผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังจับใจความที่มีประสิทธิภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจุฑารัตน์ เจริญสินธุ์ (2551, น. 74) ได้ทำการวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทางทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงกว่าที่ได้รับ

การฝึกตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้

5.2.3 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25) และมีความพึงพอใจมากที่สุดด้านนักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระ/ชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.40) รองลงมาด้านการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) และมีความพึงพอใจน้อยสุดด้านเนื้อหาในแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษใช้คำศัพท์อ่านง่ายไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.51) เหตุผลที่สนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนที่เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ได้ลงมือปฏิบัติจริง รู้จักบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม เรียนรู้การแก้ปัญหาเป็นทีมจากบทเรียนที่มีความท้าทายในแต่ละกิจกรรม เกิดกระบวนการแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ทั้งตนเองและทีมงานในกลุ่มจนทำให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มรวมทั้งได้ใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีการจัดนักเรียนลดความสามารถคนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ทำให้นักเรียนในกลุ่มได้แสดงศักยภาพช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็น การสร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันยอมรับในความคิดเห็นทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นและยังเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้นที่ละน้อย มีความรู้ ความเข้าใจจนเกิดความจำ และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ อีกทั้งการที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการกลุ่มทำให้การเรียนของนักเรียนสนุกสนานเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้สูงขึ้น จึงมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทองคำ พานจันทร์ (2555, น. 70-71) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะที่สอนโดยการใช้เพลงกับการสอนปกติและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนการฟัง พูดโดยใช้เพลง ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้เพลงอยู่ในระดับดีอัตรา สุขกระโทก (2553, น. 84) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันแบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ซึ่งการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านการเขียนรวมทั้งทักษะการพูด การฟังภาษาอังกฤษ รวมถึงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้นทีละน้อยซึ่งเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดความจำ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ครั้งต่อไปได้จนเกิดความสุข สนุกและมีความสุขในการเรียน จึงมีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตติภา ศรมันตะ (2551, น. 87) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ในขณะที่ครูนำแบบฝึกไปใช้ ครูต้องชี้แจง และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดโดยไม่ปล่อยให้ นักเรียนเรียนรู้เพียงลำพัง และต้องพัฒนาแบบฝึกในแต่ละเรื่องอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

5.3.1.2 ด้านตัวนักเรียนนักเรียนจะสนใจในการศึกษาและทำกิจกรรมเฉพาะเรื่องที่ครูมอบหมายให้เท่านั้น เพื่อเป็นการฝึกฝนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย

5.3.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการหลาย ๆ ทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่หลากหลายกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.3.2.2 ควรทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับชั้นอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึงทุกชั้นและเพิ่มระดับความยากง่ายให้เหมาะสมตามวัยของนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มที่ศึกษา
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
t	แทน	สถิติใน t - test (Dependent Samples)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Digress of Freedom)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ก่อนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และให้ทำแบบทดสอบประจำเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละเรื่อง และเมื่อเรียนรู้ครบทั้ง 6 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.1- 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการทดสอบหลังเรียนในแต่ละแผน (เต็ม 10 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
แผนที่ 1 เรื่อง In My House	8.24	0.44
แผนที่ 2 เรื่อง In My School	8.14	0.57
แผนที่ 3 เรื่อง Places	7.90	0.62
แผนที่ 4 เรื่อง Colors	8.38	0.50

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการทดสอบหลังเรียนในแต่ละแผน (เต็ม 10 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
แผนที่ 5 เรื่อง Occupations	7.86	0.65
แผนที่ 6 เรื่อง Animals	8.10	0.77
โดยรวม	8.10	0.56
คิดเป็นร้อยละ	81.03	
ด้านกระบวนการจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียน (E_1) = 81.03		

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในแต่ละเรื่องโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 คิดเป็นร้อยละ 81.03 แสดงว่า ด้านกระบวนการระหว่างเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op จากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียน E_1 เท่ากับ 81.03

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เต็ม 30 คะแนน)	
	\bar{X}	S.D.
การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	24.48	0.60
คิดเป็นร้อยละ	81.60	
ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (E_2) = 81.60		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 คิดเป็นร้อยละ 81.59

แสดงว่า ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน E_2 เท่ากับ 81.60

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรูปแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op เสร็จสิ้นครบทุกเรื่องแล้วผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดิมโดยสลับตัวเลือก และเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) โดยใช้ t - test (Dependent Samples) ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.3 และ 4.4

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
\bar{X}	13.95	24.48
S.D.	3.88	0.60
ร้อยละ	46.51	81.60

จากตารางที่ 4.3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนเท่ากับ 13.95 และหลังเรียนเท่ากับ 24.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และ 81.60

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการตรวจสอบสมมติฐานระหว่างการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op

การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน (30 คะแนน)	21	13.95	3.88	221	2645	8.097*
หลังเรียน (30 คะแนน)	21	24.48	0.60			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (df20 : ค่า t = 1.725)

จากตารางที่ 4.4 ปรากฏว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co - op Co - op สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	นักเรียนชอบเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.62	0.50	มากที่สุด
2.	รูปภาพประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความชัดเจนและเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3.	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมสนุกสนานตื่นเต้น	4.62	0.50	มากที่สุด (ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
4.	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทำให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	4.57	0.51	มากที่สุด
5.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจง่าย	4.48	0.68	มาก
6.	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ยากเกินไป	4.43	0.51	มาก
7.	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.76	0.44	มากที่สุด
8.	นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองและทำให้ออกมาแสดงออกในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม	4.57	0.51	มากที่สุด
9.	นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระและชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม	4.84	0.40	มากที่สุด
10.	นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	4.62	0.50	มากที่สุด
โดยรวม		4.61	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 9. นักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระและชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ ข้อ 7. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 6. เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.51)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op 3) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มที่ศึกษา (Target) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเหล่าไธงามวิทยาสถาบันสงขลานครินทร์ จำนวน 21 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เนื้อหาการวิจัย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาวิจัย 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Sample)

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co - op Co - op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.03/81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์คุณวิทยานิพนธ์และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์มาตรฐานหลักสูตรอย่างเป็นระบบจนได้ปัญหาที่ชัดเจน ตลอดจนศึกษาโครงสร้างหลักสูตรเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และรูปแบบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op จากกิจกรรมที่จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดเนื้อหาสาระ จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนมากำหนดเป็นสาระหรือกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากง่าย ๆ จากสิ่งใกล้ตัวหรือใช้ในชีวิตประจำวัน และมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ใน ชีวิตประจำวัน แล้วจึงค่อยๆ ใกล้ตัวออกไป จะเห็นได้จากประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80

เหตุผลที่ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ดังกล่าว มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีความเหมาะสม มีการกำหนดกิจกรรมแบ่งเป็นเรื่องย่อยเพื่อให้ผู้เรียนทำใบความรู้ ใบกิจกรรมจากความรู้ที่อยู่ใกล้ตัวก่อน และการจัดกิจกรรมเหมาะสมทั้งด้านเวลาและเนื้อหา สาระที่เข้าใจง่ายพร้อมทั้งใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนด้วยการกระตุ้นถามด้วย

คำถามง่าย ๆ มีการออกแบบกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการขีดโยงเส้นให้สัมพันธ์และการเขียนเติมคำ และได้เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันบ่อย ๆ โดยให้รางวัลหรือชื่นชมกลุ่มที่ร่วมมือกันในการทำกิจกรรมทุกครั้ง จนนักเรียนเกิดความตระหนักรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ที่ร่วมกันจนมีความรู้ความเข้าใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่มทุกกิจกรรมจนสามารถนำเสนอผลงานของกลุ่มและเป็นรายบุคคลได้อย่างมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็นในการสะท้อนผลงานของเพื่อนและยอมรับผลงานที่จะต้องปรับปรุงของตนเอง โดยผู้จัดกิจกรรมมีกติกาที่ชัดเจนอย่างกำหนดเป็นขั้นตอนที่เหมาะสมตามศักยภาพและความสามารถของนักเรียนโดยมีแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนประจำเรื่องส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการประเมินความรู้พื้นฐานทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนจึงเห็นเส้นพัฒนาการทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและครอบคลุมเรื่องที่วัดผลประเมินผลจึงได้ผลสัมฤทธิ์ด้านกระบวนการจากการทดสอบประจำเรื่องหลังเรียนทั้ง 6 เรื่อง เฉลี่ยร้อยละ 81.03 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 และผลสัมฤทธิ์ด้านผลลัพธ์จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 เช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรภา มะละกา (2559, น. 48-49) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op ตามเกณฑ์ 70/70 และผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 87.89/77.66 และ 89.08/79.45 ตามลำดับ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับเทคนิคแบบ Co-op Co-op มีความสามารถด้านการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ พัชรินทร์ โฆษิต (2550, น. 98) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยหนังสือคำกลอนสอนอ่านจากประถม ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.85/81.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.4802 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค Co-op Co-op โดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพัช คณาวัง (2551, น. 48-49) ได้พัฒนาชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อหา

ประสิทธิภาพของชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผลการศึกษา พบว่า ชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพที่สร้างขึ้น เท่ากับร้อยละ 93.64/92.99 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลการวิจัยของอุพิช เหมือนทอง (2552, น. 87) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง The Glass Ball จากแบบเรียน English is Fun Book IV ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยางคำวิทยาและผลของการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิภาพเท่ากับ 97.65/88.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 75/75

จากผลวิจัยการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ครั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการวางแผนตามขั้นตอนของกระบวนการของการวิจัยสร้างเครื่องมือได้คุณภาพและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มส่งเสริมและกระตุ้นให้ทุกคนได้แสดงความสามารถออกอย่างเต็มศักยภาพ มีเนื้อหาสาระภาพประกอบกิจกรรมที่เหมาะสม จึงเป็นการกระตุ้นความสนใจเรียนให้นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมจนเกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.2 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ก่อนเรียนเท่ากับ 13.95 และหลังเรียนเท่ากับ 24.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และ 81.60 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นอย่างดี จึงมีกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความเหมาะสมสำหรับใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนอยากเรียนรู้และใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมให้มีการแบ่งบทเรียนหรือหัวเรื่องหลักให้แต่ละกลุ่มได้ร่วมรับผิดชอบทุกคน และกระตุ้นให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกในแต่ละกลุ่มรับผิดชอบมอบหมายภารกิจให้ศึกษาหัวเรื่องย่อยๆ ร่วมกันทำให้นักเรียนทุกคนได้แสดงศักยภาพของตนเอง และส่งเสริมให้กล้าแสดงออกด้วยการนำเสนอเป็นกลุ่มและรายบุคคลพร้อมให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มด้วยการชื่นชมหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ร่วมมือกันทำกิจกรรมจนสำเร็จโดยกำหนดเวลาให้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในแต่ละกิจกรรมที่กำหนด

นักเรียนทุกคนจึงได้แสดงความสามารถส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมีผลงานของตนเองมากขึ้น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในกิจกรรมกลุ่มด้วยความรับผิดชอบ และนักเรียนทุกคนมีความรู้สึกชื่นชมในผลงานของตนเองมีความกล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกันจึงกระตุ้นโดยการชื่นชมนักเรียนที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนๆ ในกลุ่มทุกครั้ง นักเรียนทุกคนจึงได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มความสามารถและทำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภัสสร พิงอินทร์ (2552, น. 77) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นทักษะ การฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงเป็นอย่างยิ่ง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยของนภวิชญ์ คณาวัง (2551, น. 48-49) ที่ได้ศึกษาและพัฒนาชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และผลการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 92.99 ซึ่งมีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 92.99 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ อัจฉรา สุขกระโทก (2553, น. 94) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันแบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยฉัตร ศรีนาค (2550, น. 84) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการฟังจับใจความ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแมริวิททยาควม ซึ่งผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังจับใจความที่มีประสิทธิภาพ มีค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจุฑารัตน์ เจริญสินธุ์ (2551, น. 74) ได้ทำการวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทางทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงกว่าที่ได้รับ

การฝึกตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้

5.2.3 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.25) และมีความพึงพอใจมากที่สุดด้านนักเรียนได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาระ/ชิ้นงานขณะทำกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.40) รองลงมาด้านการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) และมีความพึงพอใจน้อยสุดด้านเนื้อหาในแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษใช้คำศัพท์อ่านง่ายไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.51) เหตุผลที่สนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนที่เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ได้ลงมือปฏิบัติจริง รู้จักบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม เรียนรู้การแก้ปัญหาเป็นทีมจากบทเรียนที่มีความท้าทายในแต่ละกิจกรรม เกิดกระบวนการแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ทั้งตนเองและทีมงานในกลุ่มจนทำให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มรวมทั้งได้ใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีการจัดนักเรียนลดความสามารถคนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ทำให้นักเรียนในกลุ่มได้แสดงศักยภาพช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็น การสร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันยอมรับในความคิดเห็นทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นและยังเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้นที่ละน้อย มีความรู้ ความเข้าใจจนเกิดความจำ และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ อีกทั้งการที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการกลุ่มทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนสนุกสนานเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้สูงขึ้น จึงมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทองคำ พานจันทร์ (2555, น. 70-71) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะที่สอนโดยการใช้เพลงกับการสอนปกติและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนการฟัง พูดโดยใช้เพลง ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้เพลงอยู่ในระดับดีอัตรา สุขกระโทก (2553, น. 84) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันแบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ซึ่งการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านการเขียนรวมทั้งทักษะการพูด การฟังภาษาอังกฤษ รวมถึงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้นทีละน้อยซึ่งเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดความจำ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ครั้งต่อไปได้จนเกิดความสุข สนุกและมีมีความสุขในการเรียน จึงมีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตติภา ศรมันตะ (2551, น. 87) ได้ศึกษาผลการพัฒนาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ในขณะที่ครูนำแบบฝึกไปใช้ ครูต้องชี้แจง และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดโดยไม่ปล่อยให้ให้นักเรียนเรียนรู้เพียงลำพัง และต้องพัฒนาแบบฝึกในแต่ละเรื่องอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

5.3.1.2 ด้านตัวนักเรียนนักเรียนจะสนใจในการศึกษาและทำกิจกรรมเฉพาะเรื่องที่ครูมอบหมายให้เท่านั้น เพื่อเป็นการฝึกฝนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย

5.3.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการหลาย ๆ ทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่หลากหลายกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.3.2.2 ควรทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับชั้นอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึงทุกชั้นและเพิ่มระดับความยากง่ายให้เหมาะสมตามวัยของนักเรียน